

C296 – BIN23

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

25 juni 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Interpellatie van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het centraal meldpunt voor taalklachten in de gemeente Overijse en de reactie ter zake van de minister

Interpellatie van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de uitspraken van de minister betreffende het taalbeleid van de gemeente Overijse

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de gevolgen van het standpunt van minister Keulen inzake het meldpunt voor taalklachten in Overijse voor de werking van het Taalloket

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het taalmeldpunt in Overijse

Met redenen omklede moties

1
18

Vraag om uitleg van de heer Erik Tack tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de toepassing van de omzendbrieven over het taalgebruik in de gemeente- en OCMW-besturen en in de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden

18

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de werking van de adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant

21

Voorzitter: de heer Kurt De Loor

Interpellatie van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het centraal meldpunt voor taalklachten in de gemeente Overijse en de reactie ter zake van de minister

Interpellatie van de heer Mark Demesmaecker tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de uitspraken van de minister betreffende het taalbeleid van de gemeente Overijse

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de gevolgen van het standpunt van minister Keulen inzake het meldpunt voor taalklachten in Overijse voor de werking van het Taalloket

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het taalmeldpunt in Overijse

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de minister, we waren verbaasd toen u veertien dagen geleden een verklaring aflegde waarin u het initiatief van Overijse veroordeelt zonder dat u contact had gehad met de gemeente Overijse zelf. U wist niet goed wat er aan de hand was. Uw verklaring werd onmiddellijk gebruikt door de Franstaligen, het FDF en de Franstalige pers om Vlaanderen eens te meer met een nieuw epitheton ornans te kapittelen. We waren al racisten, egoïsten, niet solidair, tegen de mensenrechten, maar nu zijn we ook 'des dénonciateurs', verklikkers. Het woord 'délation' is een oorlogsterm, die aangeeft dat vijanden worden verklikt.

Mijnheer de minister, het verbaast me dat u dat initiatief onmiddellijk hebt aangegrepen om te spreken over middeleeuwse verklikking. U noemt dit initiatief in strijd met artikel 30 van de Grondwet, dat stelt dat het taalgebruik vrij is in de particuliere sfeer en dat onder meer het taalgebruik tussen een handelaar en zijn cliënteel volledig vrij is. Dat is inderdaad zo, maar het initiatief doet daar op geen enkele manier afbreuk aan.

U hebt verder verklaard dat u de gemeente Overijse op het matje zou roepen en dat dit soort acties de karikaturen

over Vlaanderen in het buitenland voedt. Gisteren hebt u het gemeentebestuur van Overijse ontvangen. Daarbij hebt u uw toon wat gemilderd, aldus de pers.

Het initiatief dat de gemeente Overijse geeft genomen, is absoluut niet ongrondwettelijk. Er is een centraal meldpunt opgericht. Dat is niet gebeurd door de gemeente zelf. Dat initiatief is kenbaar gemaakt in het officiële gemeenteblad De Overijseenaar. Bij dat meldpunt, dat overigens bevolkt is met vrijwilligers, kan men terecht met klachten over het taalgebruik in handelszaken. Dat is niets origineels. Op de webstek van vzw 'de Rand' vinden we eveneens een taaloket. Daar kan men reclamefolders naartoe sturen. Er wordt eveneens informatie gegeven over het gebruik van de taal en over de manier waarop men moet omgaan met anderstalige reclame. Het noteert ook klachten en stuurt in veel gevallen een brief naar de bedrijven met de vraag het Nederlands te gebruiken in hun reclame.

De gemeente Overijse schrijft zich in in de politiek van vzw 'de Rand' en van de provincie Vlaams-Brabant die eveneens een actie ter zake georganiseerd heeft. Vele gemeenten proberen op een positieve manier het gebruik van het Nederlands te stimuleren. Zij worden geconfronteerd met een groeiende verfransing en proberen op een vriendelijke en positieve manier de mensen aan te sporen het Nederlandstalige karakter van die gemeenten te behouden. De gemeente Zaventem heeft zich ingeschreven in de politiek die wordt gevoerd door de deputatie van Vlaams-Brabant, die heel positieve initiatieven neemt. Zo zijn er vlaggen voor de sportverenigingen die erop wijzen dat het gaat om clubs die zich hebben gevestigd in een Vlaamse gemeente.

Mijnheer de minister, het verbaast me dat u hier echt in de val bent gelopen van de Franstaligen. Onze gemeenten worden gekapitteld en meegezogen in de stroom van het FDF, dat ons in Europa zwart maakt. Ik moet u niet vertellen wat er gebeurt op het niveau van de Raad van Europa, de Europese Commissie, de Verenigde Naties enzovoort. De heer Maingain gebruikt dat telkens opnieuw om ons niet alleen als racisten maar nu ook als verklikkers te bestempelen. Mijnheer de minister, u hebt dat woord in de mond genomen. Ook premier Leterme heeft ons veroordeeld op basis van wat u hebt gezegd, zonder te weten waar het precies over ging.

Men heeft me gemeld dat het FDF in het tweetalige Brusselse Gewest nu ook een meldpunt heeft, meer bepaald het Office des consommateurs francophones, gevestigd in la Maison de la Francité. Op hun site staat onder meer te lezen: "Bienvenue sur le site de l'OCF!; Lufthansa s'envole de Bruxelles en oubliant le

français...; Priorité au néerlandais à la STIB!” Ik lees voor uit een klacht: “Basilix Shopping se flamandise. Plusieurs correspondants nous signalent que le centre commercial Basilix s’est fortement flamandisé ces derniers temps. Un magasin de pralines propose ses produits uniquement dans la langue de Vondel. Un autre (...) présente ses vêtements essentiellement en néerlandais, avec des messages géants uniquement en flamand. Une habitante de Berchem-St-Agathe constate que plus de 60 pourcent des vendeuses et vendeurs sont néerlandophones avec un niveau de connaissances limitées en français.”

Mijnheer de minister, ik lees elke dag de Franstalige pers. Het is blijkbaar de bedoeling om de Vlaamse politiek die de gemeenten voeren in de rand rond Brussel in diskrediet te brengen. Zo werden de heer Vermeiren en ikzelf onlangs gebeld omdat we in een reglement van de gemeente hadden geschreven – wat overigens al langer het geval is – dat het contact tussen de ouders en de leerkrachten in Nederlandstalige scholen in Vlaamse gemeenten in het Nederlands moet verlopen. Dat werd beschouwd als een vorm van discriminatie.

Ik wil deze interpellatie houden omdat ik daar een motie van aanbeveling wil aan koppelen. De Vlaamse Regering heeft zelf in de beleidsbrief van onder meer minister Vandenbroucke een hele politiek vooropgesteld om het gebruik van het Nederlands op een positieve manier te stimuleren, ook in de particuliere sfeer. De wijze waarop dat gebeurt, doet zeker geen afbreuk aan artikel 30 van de Grondwet, dat de vrijheid van taalgebruik in de particuliere sfeer garandeert.

Mijn fractie is absoluut niet te spreken over de wijze waarop u de gemeente Overijse hebt behandeld. Het schepencollege is enigszins aangeslagen. Wat in Overijse gebeurt, gebeurt overigens in heel de Vlaamse rand.

Mijnheer de minister, wij hebben ons door u gesteund gevoeld inzake de discussie over de niet-benoeming van de burgemeesters en inzake de wooncode. Wanneer het echter over concrete dossiers gaat, zoals onze politiek over het grondbeleid in Zaventem, hebben we niet veel steun gekregen. Ook in Vilvoorde doen zich vandaag opnieuw problemen voor. Ook Liedekerke en Overijse kregen de volle laag.

CD&V en de N-VA willen dat de gemeentebesturen positief worden ondersteund in het kader van het beleid van de Vlaamse Regering, van vzw ‘de Rand’, van de provincie Vlaams-Brabant, van de resoluties die we hier hebben goedgekeurd en van het rapport-Boes over de vernederlandsing van het straatbeeld, dat nadien door professor Veny enigszins is verengd.

Mijnheer de minister, dat meldpunt in Overijse heeft 250 meldingen ontvangen. Het gaat eigenlijk gewoon om een bundeling. Ik vind het spijtig dat u in de pers het

woord ‘ongrondwettelijk’ in de mond hebt genomen. Dat geeft de indruk dat de gemeenten uit de Vlaamse rand handelen op een manier die afbreuk doet aan de vrijheid van taalgebruik. Die kan alleen worden beperkt wanneer het gaat om de publieke administratie en de gerechtsadministratie.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, ik sluit me aan bij wat de heer Van Rompuy net heeft gezegd. Ik wil wel nog een aantal accenten leggen.

Mijnheer de minister, het zijn vooral de toon en de bewoordingen waarmee u heel voorbarig hebt gereageerd die ons hebben verbaasd en ontgoocheld. Die bewoordingen zijn in tegenspraak met het regeerakkoord, met een aantal bepalingen uit de aanvullende regeringsverklaring van 18 mei 2005, met wat in de beleidsbrieven van minister Vandenbroucke staat, die bevoegd is voor de Vlaamse rand, met de gangbare goede praktijk die veel gemeenten voeren, met de politiek die de provincie Vlaams-Brabant voert en met de acties van vzw ‘de Rand’.

Mijnheer de minister, de media gaan zeer snel. Er wordt een artikel gepubliceerd in een bepaalde krant, waarop u snel moet reageren. U wordt gebeld en u moet onmiddellijk een reactie klaar hebben. In dit geval was het toch beter geweest indien u even de boot had afgehouden en u goed had geïnformeerd vooraleer te reageren. U hebt u laten leiden door één artikel in La Dernière Heure. Het artikel in die krant was geïnspireerd door een UF-gemeenteraadslid van Overijse, Baron del Marmol Hadelin. Daarin wordt inderdaad gesproken over een heksenjacht en over verklikking of dénonciation. Men heeft dat klakkeloos overgenomen. Andermaal blijkt dat het bijzonder gevaarlijk is om zich uitsluitend te laten leiden door de Franstalige media, die tegenwoordig schieten op alles wat beweegt in de Vlaamse rand.

In Halle hebben we een reglement opgesteld om de taalwet te laten toepassen. Het gaat dan over het gebruik van de bewegwijzering en de verkeerssignalisatie. We hebben ons daarvoor moeten verantwoorden tot ver in het buitenland. Of het nu gaat over Liedekerke of over Merchtem, er wordt geschoten op alles wat beweegt. U bent in die val getrapt, mijnheer de minister. U hebt voorbarig gereageerd op een eenzijdige voorstelling van de feiten. Waar ik bijzonder zwaar aan til, is dat uw woordvoerder in het Nieuwsblad daaraan toevoegt dat dit doet denken aan praktijken van Hitler. Ik hoop dat u dit straks zult rechtzetten. Dat kan echt niet door de beugel. Dat heeft mensen gekwetst.

Wat is er werkelijk aan de hand? De gemeente Overijse wil, net als de meeste andere gemeenten en steden in

de Vlaamse rand, een bewustmakingsactie voeren ten aanzien van handelaars en bedrijven die anderstalige publiciteit maken en die het dus niet zo nauw nemen met het Vlaamse karakter van de gemeente. Ik vind het volkomen legitiem dat een gemeentebestuur ijvert voor het behoud van het Nederlandstalige karakter van gemeenten die behoren tot het Nederlandse taalgebied. Ik zie niet in wat daar ongrondwettelijk aan zou zijn. Men verplicht niemand iets, er wordt enkel aan bewustmaking gedaan.

Heel wat mensen ergeren zich aan het feit dat heel veel Franstaligen zich weinig gelegen laten aan dat Vlaamse karakter. Zij denken dat ze zich in een tweetalig gebied bevinden en werken mee aan een tweetalig straatbeeld van die gemeenten. Mensen ergeren zich daaraan en nemen contact op met het gemeentebestuur. Als schepen in de stad Halle kan ik daarover meespreken. Ik krijg geregeld mails van mensen die vragen om daar iets aan te doen. Het is de plicht van een gemeente of van een stad om die klachten te ontvangen, te kanaliseren en te beantwoorden.

Elders in Vlaanderen en in de Vlaamse pers, die totaal anders reageert dan de Franstalige pers, kan men zich daar al eens vrolijk over maken, maar voor wie in de Vlaamse rand woont, is dat dagelijkse realiteit.

Het idee van zo'n meldpunt is niet nieuw. Zo kanaliseert het taaloket van de rand ook klachten en voert in brieven actie naar bedrijven. Ik lees op de site inzake de brievenactie naar bedrijven: "Naast het beantwoorden van vragen en het onderzoeken van klachten heeft het taaloket voor de vernederlandsing van het straatbeeld een brievenactie naar bedrijven op touw gezet. Kent u bedrijven die in Vlaamse gemeenten hoofdzakelijk anderstalige reclame verspreiden, stuur de reclamefolder dan naar het taaloket. Het taaloket zal het bedrijf een brief sturen en vragen respect te hebben voor het Nederlandstalige karakter van de streek. Met deze werkwijze heeft het taaloket al positieve resultaten geboekt." Is dat middeleeuws? Dat is een gelijkaardig initiatief als dat van de gemeente Overijse.

Verder lees ik in de beleidsbrief 2007-2008 van minister Vandembroucke – en het verbaast me dat u dat niet weet of daar geen rekening mee houdt –: "Er worden nog steeds brievenacties ondersteund naar handelaars, verenigingen en organisaties die tweetalige publiciteit voeren om die erop te wijzen dat de voertaal van de regio het Nederlands is en om hiervoor respect te vragen. Deze brievenactie werd na afspraken gemaakt op het provinciaal platform van de gemeenten uit de Vlaamse rand, meer onderling afgestemd en dus versterkt tussen de verschillende actoren: de provincie Vlaams-Brabant, de vzw 'de Rand', de gemeenten en eventueel het lokale verenigingsleven. Indien een handelaar niet reageert, stuurt de provincie zelf ook nog een brief ter herinnering/aanmaning." Is dat middeleeuws? Is dat

ongrondwettelijk? Dat zijn de woorden die u in de mond hebt genomen, mijnheer de minister.

De gemeente Overijse doet niets anders dan wat andere gemeenten en de provincie Vlaams-Brabant doen, daarin gesteund en aangemoedigd door de Vlaamse overheid. Uw reactie is dan ook onbegrijpelijk. Als klap op de vuurpijl mochten we ook zien hoe premier Letermé zich niet onbetuigd liet en in de Kamer verklaarde dat de praktijken van Overijse onaanvaardbaar waren. FDF-voorzitter Maingain glunderde zichtbaar.

Mijnheer de minister, als u elke keer gaat overreageren wanneer de Franstalige pers bericht dat de Franstaligen in de Vlaamse rand worden onderdrukt, dat zult u nog heel veel werk hebben. Het enige wat wij vragen, is respect voor het Vlaamse karakter van onze streek. We moeten niet meegaan in de logica van heel wat Franstaligen die denken dat de omgeving zich moet aanpassen aan hen, en niet omgekeerd. Die logica is fout.

De invulling van 'le droit des gens' waar de Franstaligen zich zo graag op beroepen, geldt in geen enkel land, en zeker niet waar de Franstaligen alleen het voor het zeggen hebben. Dat geldt dus niet in Wallonië, noch in Frankrijk, de Franstalige kantons in Zwitserland of Québec. In het Franstalige Québec is de wetgeving trouwens veel strenger dan hier.

Mijnheer de minister, wij hopen dat u slecht was ingelicht en dat u voorbarig hebt gereageerd. Ik hoop dat u straks in die zin zult antwoorden. Zo niet, hebben we een politiek probleem. In dat geval neemt u afstand van het beleid van de minister die bevoegd is voor de Vlaamse rand, en van de provincie Vlaams-Brabant en heel wat gemeentebesturen.

De gemeente Overijse heeft niets willen verbieden. Ze wil enkel aanmoedigen en sensibiliseren. Wordt er een soort politie of Gestapo naar die mensen gestuurd? Neen, er wordt hun een vriendelijke brief gestuurd. Mijnheer de minister, uw overreactie heeft ervoor gezorgd dat er heel wat haatmails zijn binnengekomen bij het gemeentebestuur.

Men zegt altijd dat de Vlamingen opener, ruimdenkender en verdraagzamer moeten zijn. Ik lees voor uit enkele van die mails: "Un jour, le bourgmestre se prendra une balle dans la tête; Mort aux flamingants, mort à Dirk Brankaer; Vive la Belgique unie et indivisible; Votre langue est sans doute la plus laide du monde; Je vous propose d'offrir une chemise noire à tous citoyens de votre commune qui soutiendraient votre action de solidarité avec Overijse" enzovoort. Dat is nu de openheid van sommige Franstaligen die de sfeer in de Vlaamse rand vergiftigen.

Wat doen trouwens de Franstaligen via het Maison de la Francité? Dat wordt al jarenlang gesponsord door de

Cocof in Brussel. Een van de objectieven van het Maison de la Francité is: “l’affirmation de Bruxelles comme ville francophone”, en dus niet als tweetalige stad. Waar is hier de openheid?

Mijnheer de minister, hebt u vooraf contact gehad met het gemeentebestuur van Overijse? Indien niet, waarom laat u zich leiden door eenzijdige berichten in de Franstalige pers en waarom hebt u niet eerst het standpunt van het gemeentebestuur gehoord?

Mijnheer de minister, blijft u bij uw bewering dat het gemeentebestuur van Overijse ongrondwettelijk handelt? Zo ja, dan doet zich een nieuw feit voor en komt u in conflict met het regeerakkoord, de beleidsnota en de beleidsbrieven van minister Vandembroucke, die bevoegd is voor de Vlaamse rand, het beleid van de provincie Vlaams-Brabant en van vele gemeentebesturen. Kiest u voor een nieuwe benadering of blijft u achter de gemaakte beleidskeuzes staan?

Steunt u nog de minister die bevoegd is voor de Vlaamse rand? Staat u nog achter de inhoud van zijn beleidsbrief waarin acties worden aangemoedigd ten aanzien van handelaars, bedrijven en verenigingen die het Vlaamse karakter niet respecteren?

Bent u bereid uw verklaringen over het beleid van de gemeente Overijse terug te trekken? Bent u bereid om alle gemeenten van de brede Vlaamse rand rond Brussel voluit te steunen in hun beleid om het Vlaamse karakter van hun gemeenten te versterken?

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, ik had mijn interpellatie aan minister Vandembroucke gericht omdat ik ervan uitging dat de heer Van Hauthem u al over dit onderwerp zou ondervragen. Bovendien wilde ik hier ook over van gedachten wisselen in de commissie voor de Vlaamse Rand omdat minister Vandembroucke nu eenmaal bevoegd is voor het beleid voor de Vlaamse rand. Door uw ondoordachte optreden hebt u hem een lelijke pad in de korf gezet. U hebt een niet onbelangrijk element uit het beleid van minister Vandembroucke voor de Vlaamse rand, dat erop gericht is het Nederlands in het straatbeeld te versterken, onderuit gehaald.

Mijnheer de minister, uw aantijgingen en zeker die van uw woordvoerder, aan het adres van het gemeentebestuur en de burgemeester van Overijse zijn niet alleen ongegrond, ze zijn ook onder de gordel. U zegt dat u beducht bent voor de karikaturen die in het buitenland over Vlaanderen bestaan. Maar net door de Franstalige pers klakkeloos na te praten, voedt u zelf die karikatuur en bevestigt u dat er effectief iets van aan is. U bent eigenlijk in dezelfde val getrapt als de burgemeesters

van de Raad van Europa die enkele maanden geleden naar hier zijn gekomen. U hebt zich iets op de mouw laten spelden.

Mijnheer de minister, de oproep in het gemeenteblad om klachten over handelaars die affiches of uithangborden in een andere taal dan het Nederlands uithangen, door te geven aan een centraal meldpunt, is perfect legaal. Het komt ook niet uit de lucht gevallen. In de brievenbussen van Overijse en helaas ook heel wat andere gemeenten uit de Vlaamse rand zit regelmatig anderstalige reclame van bedrijven die het niet zo nauw nemen met het Vlaamse karakter van die gemeenten. We weten dat er geen enkele wet is die de handelaars kan verplichten om die affiches in het Nederlands uit te hangen. We kunnen hier alleen maar dromen van een ‘loi 101’ zoals die in Québec bestaat, maar dat is hier, gezien het grondwettelijk vrij gebruik van talen, verboden.

Wat het gemeentebestuur van Overijse doet, past perfect binnen de wet en de Grondwet en heeft absoluut niets te maken met een heksenjacht of verklikking. Het is enkel de bedoeling om de betrokken handelszaken te wijzen op het Nederlandstalige karakter van de gemeente en op het belang van het Nederlands in het taalbeeld, in een poging om het Vlaamse karakter van de gemeenten zo goed mogelijk te verdedigen. Dat gebeurt ten bate van de autochtone inwoners maar uiteindelijk ten bate van iedereen. Zoals bij alles wat met taal te maken heeft, is het uitgangspunt ook hier dat de kennis en het gebruik van het Nederlands in Vlaanderen van groot belang is om te participeren in onze Vlaamse en in de lokale samenleving.

Mijnheer de minister, u hebt het gemeentebestuur van Overijse op het matje geroepen. Dat zou gisteravond zijn gebeurd. Mijn vraag is of u minister Vandembroucke op enig moment hebt geraadpleegd. Hebt u hem ook op het matje geroepen? Misschien hebt u hem ook zijn vet gegeven. Als u logisch bent met uzelf, dan moet u dat ook doen. Ik lees op de webstek van vzw ‘de Rand’, onder de rubriek Taalloket, en meer bepaald over anderstalige reclame in je bus: “Ken je bedrijven die in Vlaamse gemeenten hoofdzakelijk anderstalige reclame verspreiden? Stuur de reclamefolder, of bijvoorbeeld een foto van een reclamebord, naar het Taalloket. Geef ons informatie over de wijze van verspreiding (bijvoorbeeld op naam of huis aan huis) en de gemeente en bezorg ons het adres van het bedrijf in kwestie. Het Taalloket noteert de klachten en stuurt in veel gevallen een brief naar de bedrijven, met de vraag Nederlands te gebruiken in hun reclame. Op die manier kunnen anderstalige klanten die Nederlands leren, onze taal ook een beetje oefenen.”

Mijnheer de minister, waarin verschilt deze aanpak van die van Overijse? Ook in de beleidsbrief van de

Vlaamse rand wordt gewag gemaakt van de ondersteuning van briefacties aan handelaars, verenigingen en organisaties die het Nederlandstalige karakter van de regio niet respecteren in hun publiciteit. Dat heeft zelfs geresulteerd in afspraken in het platform van de gemeenten in de Vlaamse rand dat in 2005 door de provincie Vlaams-Brabant werd opgericht met de betrokken gemeenten. Dat platform werkt onder het voorzitterschap van de bestendig afgevaardigde, de heer Troch, voormalig medewerker van minister Vandenbroucke. Binnen dat platform werden onder meer afspraken gemaakt, uitgerekend met betrekking tot de sensibilisering van de handelaars. Misschien moet u de heer Troch ook maar eens convoceren. Nogmaals, waarin verschilt dit allemaal van de aanpak in Overijse?

Mijnheer de minister, zal de Vlaamse Regering na het rapport-Boes over de vernederlandsing van het straatbeeld ten onrechte verticaal te hebben geklasseerd, nu ook inbinden op de overblijvende elementen in haar beleid inzake de vernederlandsing van het straatbeeld? Ik hoor u al komen met uw traditionele vraag wat u dan nog meer kunt doen. Ik denk dat het antwoord heel gemakkelijk is. U kunt beginnen met tweemaal uw tong te draaien alvorens te spreken en een klein beetje politieke moed vertonen en uw burgemeesters verdedigen in plaats van hun samen met het FDF en de Franstalige pers met de vinger te wijzen. Ik denk dat hier niet alleen een rechtzetting maar ook een excuus aan het gemeentebestuur van Overijse op zijn plaats is. Volgend jaar zal de eindbalans na vijf jaar Vlaamserandbeleid niet echt schitterend zijn. Op het terrein is er, zeker wat het Nederlands in het straatbeeld betreft, weinig veranderd. Door uw demarche van de voorbije week zal de situatie er zeker niet op verbeteren.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, ik ga niet alles herhalen wat hier al is gezegd. Ik heb vanmorgen in de pers vernomen dat u een constructief gesprek hebt gehad met het gemeentebestuur van Overijse. U kunt ons misschien straks zeggen wat dat constructief gesprek dan wel inhield.

Intussen is het kwaad echter geschied. U hebt de oprichting van het taalmeldpunt middeleeuws en ongrondwettelijk genoemd. Bovendien zou het in het buitenland een karikatuur schetsen van Vlaanderen. Uw woordvoerder maakte de vergelijking met Hitler, maar heeft dat nadien rechtgezet. De heer Brankaer is niet van de Gestapo maar slechts van de Stasi. Dat noemt men tegenwoordig een rechtzetting.

Mijnheer de minister, uw reactie getuigt van een onvoorstelbare lichtzinnigheid. Ze is stompzinnig en zelfs dwaas. Wat we nu meemaken, is dat een minister van Binnenlandse Aangelegenheden eigenlijk de bondgenoot wordt van diegenen die van het Vlaamse beleid in de

rand, hoe beperkt ook, een karikatuur willen maken. U hebt de Franstaligen daarmee regelrecht in de kaart gespeeld. U hebt het beeld bevestigd dat de Franstaligen zo graag van ons ophangen.

We weten intussen dat wat Overijse doet, helemaal niet ongrondwettelijk is. Mijnheer de minister, u hebt met uw reactie een streep getrokken door het beleid van de Vlaamse Regering zelf via de vzw 'de Rand', het beleid van de provincie Vlaams-Brabant die ook sensibiliseringscampagnes voert ten aanzien van handelaars en het beleid van heel wat gemeenten in de rand rond Brussel. Er zijn heel wat gemeenten, onder andere de gemeente van de heer Desmesmaeker, die een soort charter hebben opgesteld waar een taalmeldpunt deel van uitmaakt. Wie zich ergert aan het gebruik van het Frans of eentalige reclame in de bus krijgt, kan dat melden. U noemt dat wellicht verklikken. Daarop stuurt het gemeentebestuur een vriendelijke brief waarin wordt gevraagd om het Nederlands te gebruiken.

Dat beleid wordt niet alleen door de gemeente Halle gevoerd maar ook al jaren in de gemeenten Asse, Merchtem en Meise. Wanneer er eentalige publiciteit in de bussen valt, dan vertrekt er een brief van het gemeentebestuur met het vriendelijke verzoek om rekening te houden met het feit dat die gemeenten nu eenmaal in Vlaanderen liggen. U noemt dat allemaal middeleeuws en ongrondwettelijk. Het doet volgens u denken aan duistere tijden.

Mijnheer de minister, het is blijkbaar voldoende dat één Franstalige opspringt. Mijnheer Demesmaeker heeft gelijk wanneer hij zegt dat ze tegenwoordig op alles schieten wat beweegt in de Vlaamse rand. U doet mee aan de hetze die aan Franstalige kant al maanden wordt gevoerd ten aanzien van alles wat er in de Vlaamse rand gebeurt.

Mijnheer de minister, er zijn twee mogelijkheden om uw reactie te duiden. Ofwel had u de mededeling in het informatieblad nog niet gelezen en hebt u voor u beurt gesproken. Dat zou heel erg zijn. Ofwel had u dat artikel in het gemeenteblad van Overijse wel degelijk gelezen. Dat zou nog veel erger zijn. C'est pire qu'un crime, c'est une faute. Ik denk dat het laatste het geval is. U hebt immers een antwoord gestuurd aan het Vlaams Komitee Druivenstreek. Dat comité had u in een brief laten weten bijzonder ontgoocheld te zijn over uw reactie. U hebt hun een brief teruggestuurd. Ik citeer daaruit: "Heren, de reactie die ik gegeven heb op het meldpunt taalklachten in Overijse was niet gebaseerd op de berichtgeving hierover in de Franstalige pers. Zodra de zaak in de media was, heb ik kennis genomen van het bericht dat verscheen in het informatieblad De Overijseenaar van juni 2008."

Dus het is nog erger. U wist wat erin stond. U bent niet voortgegaan op geruchten, zegt u zelf in die brief. U

wist wat erin stond, en dan nog geeft u zulke reactie. U maakt de zaak alleen nog maar erger.

Wat ik nog ergerlijker vind, is dat u verder in die brief aan het Vlaams Komitee Druivenstreek het volgende zegt: “Daardoor ontstaat de indruk dat een hetze wordt gevoerd tegen alles wat anderstalig is.”

U draait de zaak gewoon om. De Franstaligen voeren al maandenlang een hetze en u noemt wat Overijse nu doet – en dat past in het kader van het beleid van de Vlaamse Regering, de vzw ‘de Rand’, de provincie Vlaams-Brabant en van heel wat gemeenten –, in een reactie aan het Vlaams Komitee Druivenstreek, een hetze. Dus Overijse voert een hetze. Dat is wat u zegt, na een aantal dagen, dus niet in een opwelling.

Ik citeer verder: “Daardoor ontstaat de indruk dat een hetze wordt gevoerd tegen alles wat anderstalig is. Op zijn beurt zorgt dat dan er weer voor dat in binnen- en buitenland een beeld kan ontstaan van een onverdraagzaam en gesloten Vlaanderen. Ik zie derhalve geen enkele reden om mijn standpunt te wijzigen.”

“C’est pire qu’un crime, c’est une faute”, mijnheer de minister. Als u na dagen aan die mensen, die al jaren bezig zijn met het Vlaamse karakter, in dit geval in de Druivenstreek, laat weten dat er geen enkele reden is om uw standpunt – namelijk dat het middeleeuws is, dat het ongrondwettig is, dat het niet gepast is, dat het niet goed is voor ons imago in het buitenland – te veranderen, denk ik dat we in dit parlement en in deze regering, wat uw positie betreft ten aanzien van dit feit, effectief met een politiek probleem zitten.

Geef nu eens duidelijkheid. Misschien gaat u vandaag wel van standpunt veranderen. Zich vergissen, mijnheer de minister, is op zich geen schande, maar volharden in de boosheid is dat wel. Overigens, het is toch vreemd dat u meestapt in die FDF-logica, want dat is het in feite.

Er is hier al geweest op de website van la Maison de la Francité. Ik heb er nog eentje, de website van Carrefour. U kent dat blad dat in de rand wordt verspreid en onrechtstreeks wordt gesubsidieerd – we hebben die subsidies, dankzij ons, kunnen droogleggen –, door de Franse Gemeenschap. We weten dat er eigenlijk FDF-taal instaat. Het blad heeft ook een website. Weet u wat daarop staat? Office des consommateurs francophones. Het gaat niet over de consommateurs francophones in Brussel of Wallonië, maar over degenen die in Vlaanderen wonen. Ik citeer: “Vous constatez qu’un mode d’emploi ne comporte pas de version française ou qu’un commerçant vous adresse un courrier exclusivement en néerlandais, adressez votre plainte à l’adresse suivante.” En dan volgt het adres.

Wat doen degenen die bij ons de hetze aanwakkeren? Ze komen in Vlaanderen bij ons aan de Franstaligen

zeggen, mijnheer de minister: als men een folder in de bus krijgt in pakweg Halle of Lennik, en die is alleen in het Nederlands, laat het dan weten en dan gaan we daar actie tegen voeren. Dat is wat de Franstaligen doen. Als de gemeente Overijse dan, vanuit het juiste standpunt, op een positieve manier tracht bij te dragen tot het Nederlandstalig karakter van de rand, door zulke melding op te richten, staat mijnheer Keulen recht, die dan nog aan het Vlaams Komitee Druivenstreek zegt dat hij gelijk heeft en bij zijn standpunt blijft.

Mijnheer de minister, ik denk dat u zwaar in de fout bent gegaan en er zich effectief een politiek probleem stelt.

Vandaar de vragen, die misschien naar aanleiding van de brief al wat zijn achterhaald. Mijnheer de minister, waarom hebt u zich laten leiden door de berichtgeving van La Dernière Heure? Waarom hebt u niet op voorhand contact genomen met het gemeentebestuur van Overijse, want nu is het kwaad geschied?

Kunt u meedelen waarom het vriendelijk aansporen om het Nederlands te gebruiken ongrondwettig zou zijn? Bent u er zich van bewust dat dergelijke acties ook in tal van andere gemeenten in Halle-Vilvoorde gevoerd worden en ook deel uitmaken van het beleid van de provincie Vlaams-Brabant? Is dat dan ook ongrondwettig? Hoe denkt u deze blunder, deze uitschuiver recht te zetten?

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mijnheer de voorzitter, ik moet straks de vergadering verlaten, waarvoor mijn excuses. Ik wil hier toch even op ingaan. Ik hoop dat dit snel overgaat. Ik kreeg een paar weken terug een telefoontje van een nicht die al vijftien jaar in Parijs woont. Ze vroeg mij aan de telefoon wat er gebeurde in Zaventem en de rest van Vlaams-Brabant. Er gaat geen dag voorbij of de Parijse kranten schrijven over de rand, over Zaventem en omgeving. Ze vroeg of er hier een burgeroorlog aan de gang is. Ik heb haar gerustgesteld. Niettemin heeft het mij verontrust dat Vlaanderen zo’n imago heeft in het buitenland. We moeten daar iets aan doen.

De mensen moeten beseffen dat ze met domme uitspraken hun zaak niet dienen. En ik bedoel: welke zaak dan ook. We hadden gisteren in het gemeentehuis van Zaventem een schitterende viering van dertig jaar sportraad. Als intermezzo was er een demonstratie van een kung fu-club. De leden waren van alle leeftijden. Ze hebben getoond hoe men zich kan leren beheersen in gevechtstechnieken. Bij het debat hier moest ik daaraan terugdenken. Ik bewonder die beheersing. In deze moeilijke tijden moeten we ons leren beheersen. Dat betekent niet dat we onze principes of onze cultuur moeten opgeven. Als we gelijk hebben, moeten we standhouden. Dat is overduidelijk.

Natuurlijk ergeren we ons aan scheldbrieven, mijnheer Demesmaecker “concernant la laide langue” en dergelijke aantijgingen. Natuurlijk ergert ons dat. Bij mij roept dat onmiddellijk de reactie op: moeten we ons wel ergeren aan de tekst van imbecielen? Ik wik en weeg mijn woorden, want ik spreek dat niet graag uit. Maar intussen hoop ik wel – ‘il n’y a que les imbéciles qui ne changent jamais d’idée’ – dat men, van welke kant men ook weze – en meer in het bijzonder degenen die zulke teksten schrijven – zich in de toekomst zou proberen te beheersen. Men moet zich bewust zijn van zijn verantwoordelijkheid en van de gevolgen. Ik wil geen telefoontjes meer krijgen uit Parijs. Ik wil geen teksten meer zien in *The Washington Post* of *The Evening Post*. De Franstaligen grijpen elk minuscuul feitje aan. Dat duurt al maanden. Ik erger mij gek. Dit schaadt ons. We moeten daar rustig over nadenken. We moeten weten hoe we daarop willen reageren en we mogen geen principes opgeven. Het gaat niet over toegeeflijkheid maar over een rustige gecontroleerde reactie. (*Rumoer*)

Denk aan mijn gevechtstechnieken en blijf rustig. We mogen ons niet laten vangen aan de ‘Carrefours’ en de schelbrieven.

Ik heb vorige week een brief gekregen van een Franstalige. Ik heb hem geciteerd in de gemeenteraad van Zaventem. Hij schreef het volgende: “Mijnheer de burgemeester, ik ben naar de burgerlijke stand in Zaventem geweest. Ik ben Franstalig. Ik heb mij aangepast en ingeburgerd en ik spreek behoorlijk Nederlands. Ik heb me geërgerd aan het feit dat de volgende die na mij was, dit niet deed en kon en dat uw personeel hem toch heeft geholpen. Waarom heb ik dan Nederlands geleerd?” Men moet daar lessen uit trekken. We kunnen de brief misschien inkaderen en in het parlement hangen.

Wij verdedigen een correcte zaak, een eerlijke zaak, een juiste zaak. Als we rustig blijven en als de andere kant – we hebben hier een toehoorder van de andere kant – ook een duit in het zakje doet en rustig blijft en zijn ware karakter toont – want ik ben altijd diep verwonderd als ik met u spreek, u bent vriendelijk, beschaafd en beleefd – dan creëert men geen toestanden als deze.

Toen ik zei dat men bij gevechtstechnieken zijn zelfbeheersing altijd in de hand moet houden, dan zeg ik dat natuurlijk voor iedereen. Ik ben gerust in wat de minister zal antwoorden. We hebben hier maanden het wierookvat voor Keulen gehanteerd, ik was er zelfs misselijk van. (*Gelach*)

Ik heb vertrouwen in de politiek die de minister volgt en ik ben benieuwd naar zijn antwoord. Ik wil een oproep doen om ons niet te laten misleiden door diegenen die ons schaden, die onze regio schaden, die ons land schaden, die onze economie schaden. Er moet een einde aan komen. Mijnheer Van Eyken, u moet dit ook zeggen op een andere plaats. Het moet stoppen.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Mijnheer de minister, mijnheer de voorzitter, geachte collega’s, ik vind deze materie erg belangrijk. Er is net een pleidooi gehouden voor beheersing, maar die beheersing moet voor 100 procent samengaan met vastberadenheid. Als men vastberaden is, kan men zich ook beter beheersen.

Wat me verwondert, is dat een burgemeester op het matje zou moeten komen. Dat is de reden waarom ik absoluut aanwezig wou zijn. Ik kan me voorstellen dat het voor de minister niet aangenaam is om spitsroeden te moeten lopen, maar een aantal uitspraken van hem en vooral van zijn woordvoerder hebben daartoe aanleiding gegeven en maken het een aantal leden heel gemakkelijk om daarop in te spelen. De woorden waren inderdaad erg betreurenswaardig.

Er is verwezen naar artikel 30 van de Grondwet. Vlaanderen is niet ‘la belle province Québec’, waar er wel een regeling is voor private verhoudingen tussen burgers en waar de taalwetgeving heel anders is. We zitten in het verkeerde parlement om daarop door te gaan. Daarom beperk ik mij tot het betreuren van het feit dat wij in een heel andere context moeten opereren.

Wat is er gebeurd? Een burgemeester van een gemeente wordt geconfronteerd met een aantal bezorgdheden en ergernissen van burgers. Inwoners van een gemeente met een eentalig taalstatuut – het Nederlands – stellen vast dat er meer en meer dingen in het Frans verschijnen, dat onder commerciële druk handelaars daaraan toegeven en reclameboodschappen verspreiden in het Frans en wellicht ook nog in andere talen.

De gemeente stelt vast dat er een probleem is en wil daarop inspelen binnen het wettelijk kader. Zoals op andere plaatsen in Vlaams-Brabant, richt men een meldpunt op. Op dat moment verliest men de pedalen en doet men onbesuisde uitspraken – die men wellicht later betreurt – maar die de stemmingmakerij op Europees niveau versterken. Het is heel jammer.

Gisteren zijn de besprekingen over het verdrag van Lissabon gestart. Minister Bourgeois heeft terecht verwezen naar de subsidiariteit. Als het gemeentebestuur van Overijse één principe heeft toegepast, dan is het wel het subsidiariteitsprincipe. Er was namelijk een probleem op lokaal niveau en men heeft op lokaal niveau een meldpunt opgericht om tegemoet te komen aan een ongerustheid, aan een probleem. Met een vriendelijk gebaar – een brief – wil men de inwoners aansporen om het Nederlandstalige karakter van de gemeente te respecteren. De gemeente heeft met de middelen die haar ter beschikking staan – een informatieblad, een website – op een constructieve manier gebruik gemaakt van haar mogelijkheden. Het is een mooi voorbeeld van subsidiariteit in de praktijk.

Er zijn uitspraken gedaan over verklikking. Er werd verwezen naar verschillende fasen in de Duitse geschiedenis. Ik denk dat het heel moeilijk is om het woord verklikking te gebruiken voor iets wat per definitie publiek is, namelijk het maken van reclame. Wie reclame maakt, vestigt de aandacht op zijn zaak en zijn activiteiten. Ik kan me onmogelijk inbeelden dat het verklikking zou zijn als het gaat om iets wat per definitie publiek is. Iemand die op zijn gevel 'bakker-boulangerie' zet, zoekt aandacht. Verklikken gaat in mijn begrip over iets wat men verborgen wil houden, maar wat toch publiek wordt gemaakt.

Volgens mij is hier sprake van een devaluatie van woordbegrippen, en dat is een heel bedenkelijke evolutie.

Mijnheer de minister, bevestigt u dat het oprichten van een meldpunt en het richten van een vriendelijk verzoek tot de handelaars om de streektaal te gebruiken in hun communicatie met hun klanten, niet in strijd is met de Grondwet en de taalwetgeving?

Deelt u mijn mening dat het gebruik van termen als verklikking en bepaalde historische vergelijkingen, in dit geval misplaatst zijn?

Zult u optreden tegen het gemeentebestuur van Overijse, dat een meldpunt heeft opgericht? Zo ja, op welke gronden zult u dit rechtvaardigen?

We liggen wat onder vuur van Europa. Maar in de Kempen zegt men: 'Wie schrik heeft, krijgt ook slaag.' Ik denk dat dit een slechte raad is en dat het hebben van een ruggengraat in dit geval het enige goede antwoord is.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de minister, mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik heb hier vanmorgen al veel gehoord.

Laat het duidelijk zijn, dat ik niet akkoord ga met de haatbrieven die de heer Demesmaeker heeft voorgelezen. Wees daarvan overtuigd. Ik praat dat niet goed. Iedereen krijgt wel eens zulke reacties: doodsbedreigingen, aantijgingen. Wees gerust: ik zal dit nooit goedpraten en ik zal er ook nooit toe aanzetten.

Er is hier veel gezegd. Ik denk dat de campagne in Overijse – zoals vorige sprekers het ook hebben gezegd – niet alleen tegen het Frans is gericht, maar ook tegen andere talen. Wat in het krantje van de gemeente is verschenen, is het verder gevolg van een reactie van het gemeentebestuur van Overijse op een immobiliënkantoor waarover een paar maanden geleden een hetze is ontstaan. Het immobiliënkantoor had iets te koop gezet met 'For sale'.

De reactie van bepaalde besturen is blijkbaar niet alleen gericht tegen de Franstaligen. Ik benadruk dat niet alleen

de Franstaligen zich ergeren aan het beleid dat wordt gevoerd. Ik hoor dat ook van andere bevolkingsgroepen zoals Engels- en Duitstaligen.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer Van Eyken, bent u al dan niet tegen het meldpunt van Carrefour dat hier daarnet is vermeld?

De heer Christian Van Eyken: Ik kom daar straks op terug.

Er is hier gesproken over openheid. Er is gezegd dat er ook aan de andere kant van de taalgrens openheid moet zijn. Ik nodig u uit om een kijkje te nemen op de webstek van de stad Waterloo. Die webstek is drietalig. Er is geen enkele Franstalige die zich eraan ergert dat de drie talen worden gebruikt. Het is geen verplichting dat het in de drie talen gebeurt. Het initiatief van Serge Kubla, die fractieleider is van de MR in de Waalse Raad, is een voorbeeld van openheid naar anderstaligen in een gemeente waar hij dat niet moet doen. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Ik heb naar uw betoog geluisterd zonder u te onderbreken. Ik vraag u om hetzelfde te doen. Er wordt hier gezegd dat het initiatief in Overijse niet uitgaat van de gemeente. In het bericht staat duidelijk: "De gemeente Overijse heeft met een aantal vrijwilligers een centraal meldpunt geïnstalleerd." Het is duidelijk dat de gemeente betrokken partij is.

Er is hier ook gezegd dat het maar om een aanmoediging gaat en dat er een vriendelijke brief zal worden geschreven. In hetzelfde bericht staat: "Anderstalige bus-aan-busreclamefolders, anderstalige borden van immobiliënkantoren, deze en andere inbreuken..." Er wordt dus van 'inbreuken' gesproken. Het is geen vriendelijk verzoek. Er staat dat het gebruik van een andere taal voor immobiliënkantoren en voor reclamefolders een inbreuk is. (*Opmerkingen*)

U vindt dat dit zo is. Wat maakt u dan van artikel 30 van de Grondwet, dat zegt dat de betrekkingen tussen particulieren of met handelsvennootschappen niet onder de taalwetgeving vallen? Het gaat hier niet om een inbreuk.

Het gaat dus om brieven. Ik kom dan terug op het meldpunt van Carrefour. Volgens mij is Carrefour nog altijd een vzw en die heeft niet het morele gezag van een gemeentebestuur. Als een handelaar een brief krijgt van een gemeentebestuur, dan heeft dat een groter moreel gezag dan een brief van een inwoner of vereniging. Dat is een fundamenteel verschil.

Wat de grond van de zaak betreft, ben ik duidelijk tegen het principe van het taaloket. Dat men het verklikken noemt of iets anders, daar gaat het niet om. Het

gaat om een misbruik van het gemeentebestuur en er is een schending van de bepalingen van de Grondwet. Elke handelaar is vrij om gebruik te maken van de taal die hij wenst in zijn handelsbetrekkingen met zijn klanten. Deze betrekkingen vallen dus niet onder de taalwetgeving, hetgeen betekent dat een gemeentelijke overheid, hier Overijse, noch aan een privéonderneming noch aan een zelfstandige kan opleggen om enkel het Nederlands te gebruiken in zijn betrekkingen met zijn cliënteel.

Een restaurant kreeg van het meldpunt een brief met het verzoek om de benaming ‘Thai take away’ te vervangen door ‘Thai meeneemrestaurant’. Ik denk dat de bevolking andere zaken verlangt van de politici dan daarmee bezig te zijn. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Volgens mij is het niet de taak van de gemeente om zulke zaken te doen.

Er is onlangs nog gezegd dat Franstalige kranten en Franstalige politici schieten op alles wat beweegt in de rand. Als er niet zo veel zou gebeuren, zouden ze niet op zo veel moeten schieten. *(Rumoer)*

Mijnheer de minister, wat zijn de resultaten van het overleg dat u hebt gehad met het gemeentebestuur? Bevestigt u dat in deze aangelegenheid artikel 30 van de Grondwet van toepassing is en dat er dus vrijheid van taalgebruik is?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, gisteren heb ik een ontmoeting gehad met een delegatie van Overijse. De delegatie was samengesteld uit burgemeester Brankaer en drie schepenen, de heren Dewolf, Van den Wijngaert en Willekens, en de gemeentesecretaris, de heer Stouffs. Dat is een positief en goed gesprek geweest. Dat is niet alleen de kwalificatie van Marino Keulen, maar ook van de delegatie van Overijse. Die verklaart dat ook in het publiek.

We zijn het 200 percent eens over het uitgangspunt, over de doelstellingen om aan te geven dat Overijse een Vlaamse gemeente is. Dat is geen punt van betwisting. We gaan er samen voor om dat in de toekomst te vrijwaren. Ik heb er trouwens kennis gekregen van een heel mooi initiatief: ze organiseren voor Nederlandsonkundig horecapersoneel kosteloze lessen Nederlands. Dat gebeurt samen met de vzw ‘de Rand’, de provincie Vlaams-Brabant en de VDAB. Dat is een voorbeeld voor andere gemeenten in de regio. Ik kom daar straks op terug.

Wat de methodiek betreft, zijn er verschillende opvattingen. Ik haal mijn mosterd uit het infoblad De Overijse naar. Het meldpunt wordt in het infoblad aangekondigd, en daardoor krijgt het een officieel gemeentelijk cachet. Uit het gesprek met de delegatie van Overijse

blijkt dat het meldpunt door privépersonen wordt bemand; die burgers zorgen voor de briefschrijfacties. In het infoblad wordt echter niet gezegd dat het om een privé-initiatief gaat. Het meldpunt zal alle meldingen aan de gemeente bezorgen. Als de gemeente niet reageert, schrijft Taalrespect een brief.

Het meningsverschil met Overijse is ondertussen wellicht uitgeklaard. Het gaat over de interpretatie van artikel 30 van de Grondwet, dat het taalgebruik onder burgers vrij laat. De Overijse naar roept op inbreuken op het taalstatuut op affiches, uithangborden, reclameborden en folders te melden. Men wekt de indruk dat de Grondwet wordt miskend. In de tekst staat letterlijk dat het gaat over “deze en andere inbreuken op het Nederlandse taalstatuut van de gemeente Overijse”.

We functioneren in een internationale context. In het Vlaams Parlement kunnen we met 123 tegen 1 – dus bijna met unanimitéit – dit of dat beslissen en daaraan toevoegen dat wat de rest van de wereld daarover vindt ons koud laat. Mijn felle reactie heeft ook te maken met de internationale context, waar we ons permanent in het defensief bevinden. Bijvoorbeeld: maandagavond heeft in het radioprogramma dat ‘De wandelgangen’ heeft opgevolgd, Wessel de Jong, de correspondent van de NOS, gesproken over de uitnodiging van minister Bourgeois aan 30 internationale journalisten om kennis te maken met Vlaanderen. Hij kon zelf niet aanwezig zijn, want hij was op de Europese top die op dat moment in Brussel bezig was. Hij had het in dat programma over Marino Keulen, die fatwa’s uitvaardigde tegen Franstalige burgemeesters, en hoe klein en kleinzielig we wel zijn.

We kunnen daar misschien mee lachen, maar als zelfs de Nederlanders ons niet meer kunnen volgen of begrijpen, dan moeten we daar toch bekommerd over zijn. De afgelopen weken hebben we veel contacten gehad met internationale opiniemakers en met buitenlandse journalisten. Er verschijnen over ons enkel negatieve artikels, van de VS tot Duitsland is dat zo. We brengen nochtans ons verhaal op een zeer correcte manier. Ik denk dat ik ondertussen al een palmares als principiële Vlaming heb opgebouwd, maar ook van iemand die werkt met respect voor een sluitend principieel kader. We stellen nochtans steeds opnieuw vast dat ondanks ons bevattelijk, chronologisch opgebouwd verhaal de feiten niet correct worden weergegeven. Tijdens gesprekken laten journalisten blijken dat ze ons verhaal begrijpen. We geven op alle vragen een sluitend antwoord, niet alleen principieel-politiek maar ook juridisch. Toch is de berichtgeving steeds opnieuw negatief.

Overijse bevestigt en versterkt deze vooroordelen en karikaturale voorstellingen. Men kan wel zeggen wat men wil, maar premier Leterme heeft tijdens het vragenuurtje in de Kamer van Volksvertegenwoordigers

gezegd dat het initiatief onaanvaardbaar is. Hij deed dat voor zijn rekening. Ik ga ervan uit dat hij ook ten dele rekening houdt met de internationale context, en met de juridische aspecten. Ik ga daar nog op in.

Laat het duidelijk zijn: mijn reactie heeft niets te maken met wat La Dernière Heure schrijft, en nog minder met wat Maingain zegt. Ik heb me goed gedocumenteerd. Als er iemand ons niet de les moet spellen, dan is het wel Olivier Maingain. Als er iemand permanent mensen tegen elkaar opzet, dan is het wel Maingain. Het FDF is op dat vlak slecht geplaatst, want al sinds jaar en dag voert die partij acties tegen alles in het hoofdstedelijke gewest wat anderstalig is – tegen alles wat niet Franstalig is. Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is een tweetalig gewest, terwijl Vlaanderen eentalig Nederlandstalig is. Ze zijn dus heel slecht geplaatst om ons hier de les te spellen.

De mails waarover de heer Demesmaecker het had, krijg ik ook. Ik krijg ze al maanden, sinds november 2007, toen ik besliste om de drie burgemeesters van Kraainem, Linkebeek en Wezembeek-Oppem niet te benoemen. Ik vind dat een schande. Intimidaties en beledigingen die mensen bijna moeten doen vrezen voor hun fysieke integriteit: dat kan op geen enkele manier door de beugel. Als Franstaligen zich gedragen als erg gekwetste personen, dan zouden ze best ook dezelfde kritische houding aannemen ten aanzien van diegenen die dat soort van acties ondernemen, en er zijn er heel wat.

Men stelt het een beetje voor dat Keulen de rol lost. Ik denk dat ik een mooi palmares kan voorleggen, als een principiële Vlaming die een juridisch sluitend beleid heeft ontwikkeld. Het gaat dan niet alleen over woorden, maar over beslissingen die op het terrein voelbaar zijn. Er is Vlabinvest en de uitbreiding van het werkingsgebied, en de forse uitbreiding van de financiële middelen. Zo willen we het betaalbaar wonen voor een aantal Vlamingen in de Vlaamse rand rond Brussel vergemakkelijken. Het is geen tovermiddel, maar een pijnstillertje, en we wenden die maximaal aan.

Er is ook de wooncode, ter verbetering van de leefbaarheid in de socialehuisvestingssector. We willen ervoor zorgen dat mensen niet in een isolement terecht komen maar kunnen participeren aan de samenleving. We krijgen daarvoor de hele wereld over ons heen. We blijven bij ons standpunt. Ons verhaal is juridisch sluitend. De Europese Commissie zit achter onze veren, en de Verenigde Naties legt ons op de rooster. We verdedigen echter met overtuiging ons juridisch sluitend standpunt. Ik vrees niet voor de uitkomst, want onze pogingen om de sociale relaties en de leefbaarheid in de sociale woonwijken te verbeteren, de communicatie tussen huurders en verhuurders te verbeteren en mensen de kans te bieden te participeren aan de samenleving, zijn juist. Het gebeurt trouwens op een manier dat het op het terrein

weinig weerstand oproept. Want diegenen die taallessen volgen in het kader van de taalbereidheid die ze moeten aantonen, liggen niet dwars. Ik denk dat mijn aanpak, tezamen met de performante werking van een aantal organisaties en de gedreven inzet van een aantal mensen daartoe bijdragen.

Een derde belangrijk punt is de consequente toepassing van de taalwetgeving en de daarmee samenhangende omzendbrieven van de ministers Peeters en Martens. Ik heb die drie burgemeesters niet benoemd. Als ik een jaar geleden hier zou hebben gezegd dat ik hen niet zou benoemen, dan had men me waarschijnlijk uitgelachen. Ik heb echter mijn nek uitgestoken. Men stelt het bijna voor alsof ik de grote bondgenoot van de Franstaligen ben. Als de Franstaligen bij ons iemand kennen, dan ben ik het wel, en dan is het niet in positieve zin. Ik lig daar onder vuur. Ik lees daar vandaag de dag ook allerlei dingen over in kranten. Mijn stelling is duidelijk. Dat is de bevoegdheid van de Vlaamse Regering. Ik pas ter zake de wetgeving toe, zoals ik die toepas voor de anderen. Ze zijn daar in de fout gegaan, en om die reden heb ik hen niet benoemd. Dat had niemand een jaar geleden verwacht, en u wellicht het minst. Vandaag vragen niet alleen de Franstaligen, maar ook de rest van de wereld me waarom ik hen niet heb benoemd. Dan moeten we uitleggen waarom ze niet benoemd zijn. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

We blijven ter zake op ons standpunt. We houden het been stijf. We passen daar de wetgeving correct toe, ook voor de kandidaat-burgemeesters van Kraainem, Linkebeek en Wezembeek-Oppem.

Over de lessen Nederlands in het kader van de inburgering heb ik maandag nog een persconferentie gegeven. Dat is een succesverhaal dat uniek is in Europa. Ik stel vast dat Europa daar niet in geïnteresseerd is. In 2007 zijn 12.000 mensen naar de inburgeringscursussen gegaan, waar ze onder meer lessen Nederlands krijgen. Die mensen zijn daar zeer enthousiast over. Van hen deed 40 procent dat vrijwillig, zonder verplichting, precies omdat ze de toegevoegde waarde zien van die inburgeringsaanpak, dus van zowel de lessen Nederlands als de opleidingen bij de VDAB en de cursussen maatschappelijke oriëntatie, over de spelregels in onze samenleving. Dat werkt. Dat loopt. Daar gaan we dus mee door. In 2008 zal het aantal inburgeraars met 3000 stijgen ten opzichte van 2007. Dan zullen we afklokken op 15.000.

De verfransingsdruk bestaat. Daar hebben we het gisteren ook uitgebreid over gehad met de delegatie van Overijse. De vraag is hoe we op een wettelijke manier tegendruk kunnen geven. We gaan geen nieuw regeerakkoord ontwikkelen ter zake. We zullen evalueren wat we hebben gedaan, wat minder goed werkt, wat problematisch is en wat positief is. Er zijn heel wat positieve dingen te melden. We gaan daarover ook een

rondetafelconferentie organiseren met de gemeenten van Vlaams-Brabant, met de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Regering. Daaruit kunnen aanbevelingen voortvloeien. Die moeten zeker en vast mee in overweging worden genomen, ook bij de nieuwe regeringsonderhandelingen.

Dan gaat het over aanbevelingen die efficiënt zijn, een internationaal effect kunnen hebben en alleszins de Europese juridische toets kunnen doorstaan. Een aantal leden hier doen immers alsof die niet bestaat. Vandaag zijn de Europese Commissie en de Raad van Europa met die zaken bezig, ook al was het maar omdat sommigen in hun onhandigheid ook altijd verwijzen naar de eurocraten ter verantwoording van het nemen van maatregelen. Alles wat ter zake gebeurt, wordt meteen onder de loep genomen door die Europese administraties, en getoetst aan alle mogelijke Europese principes en Europese regelgeving. Er is het vrije verkeer van personen. Er zijn een aantal verbodsbepalingen met betrekking tot rechtstreekse discriminatie, maar ook met betrekking tot onrechtstreekse discriminatie.

Men kan natuurlijk oordelen dat we dat mogen weglachen en dat we voet bij stuk moeten houden, en dat het dan wel zal lukken. We moeten er vooral voor zorgen dat we daar juridische argumenten tegen hebben. Natuurlijk moeten we niet bang zijn. Ik denk dat ik de voorbije vier jaar heb bewezen dat ik altijd mee voorop loop ter zake en de zaak van Vlaanderen overtuigend verdedig. Ik plooi daar zeker niet, integendeel, maar de kracht van ons verhaal is altijd dat we juridisch sluitende argumenten hebben die de toetsing aan de Europese regelgeving kunnen doorstaan.

Wat moet onze ambitie zijn? Ik verwijs naar het voorbeeld van het initiatief in Overijse waarbij lessen Nederlands worden gegeven aan Nederlandsonkundig personeel in de horecasector. We moeten dat Vlaamse karakter inhoud geven op een positieve manier. Hiermee promoten we niet alleen het Nederlands en de kennis daarvan, we helpen ook het behoud van het Nederlandstalige karakter van de gemeente mee te versterken. Internationaal zal men dat als een positieve maatregel beschouwen. Er wordt geïnvesteerd in mensen. Er wordt voor gezorgd dat ze kansen vinden op werk en dat de dienstverlening aan klanten in bedrijven en commerciële zaken beter wordt. Dat is een goede zaak. Overijse maakt school wat dit betreft. Als het goed is, ben ik de eerste om dat ook toe te juichen, en dat dan ook te verklaren aan het brede publiek.

De taal die ik heb gebruikt, heeft ook te maken met de emotie van het moment. Ik zou vandaag een term als 'middeleeuws' niet meer gebruiken. Wat Hitler betreft, dat heeft mijn woordvoerder niet gezegd. Dat is ook rechtgezet. Ik ben verantwoordelijk voor mijn personeel. Ik ga me daar dan ook niet achter verschuilen.

Het meldpunt op zich is niet ongrondwettig. Dat heb ik trouwens nooit gezegd. Wat wordt gezegd over het taalstatuut van Overijse, is niet waar. Dat is Vlaanderen. De taal is het Nederlands. Daar kan geen enkele betwisting over bestaan. Er zijn geen inbreuken op het taalstatuut van Overijse als het gaat over het taalgebruik van handelaars in hun relaties met klanten of anderen waarmee ze een professionele relatie hebben.

Ik heb de term 'kliklijn' inderdaad gebruikt. De meeste journalisten kennen me wel en vragen me soms ronduit of ik dat nu wel goed vind hoe ik iets heb gezegd. Iedereen neemt dat echter wel zo over, omdat iedereen daar toch wel op de ene of andere manier een bepaald gevoel bij heeft, ook omdat daar wordt aangedrongen op het melden van feiten op een pv-achtige manier, met datum, tijdstip en fotomateriaal. Opnieuw: ik heb dat middeleeuws genoemd, maar zou dat vandaag waarschijnlijk niet in die termen formuleren. Dat was de emotie van het moment. Ik val de doelstellingen van het beleid van mijn collega's niet af, noch dat van anderen die bezig zijn het Nederlandstalige karakter van hun gemeenten te versterken. Integendeel, ik ben de eerste om dat mee te versterken. In de Vlaamse Regering kan ik ter zake het meest uitgebreide palmares voorleggen. We moeten alleen ook eens nadenken over de methodiek. Ik heb me dus niet alleen laten leiden door wat er in La Dernière Heure heeft gestaan, laat staan dat ik me zou hebben laten leiden door wat Olivier Maingain daarover vertelt. De laatste die daarover zijn mond moet opendoen, is wel Olivier Maingain.

Als ik heb gereageerd, is dat ook deels vanuit het feit dat ik de internationale bui die we telkens over ons heen krijgen, opnieuw zag hangen. Burgemeester Brankaer en zijn delegatie van schepenen hebben gezegd dat ze dat meldpunt gaan evalueren. Een meldpunt dat dient om inbreuken op het taalstatuut van Overijse te melden, is zonder voorwerp. Er is geen rechtsgrond om dat zo te stellen. Overijse is immers een Vlaamse gemeente, punt uit.

Er zal verder contact zijn tussen de Vlaamse Regering en Overijse en andere gemeenten in de rand, en met de provincie Vlaams-Brabant. Bij het begin van mijn betoog heb ik al verwezen naar de rondetafelconferentie die ik zal organiseren. Belangrijk is dat de verstandhouding tussen mezelf als Vlaams minister van Binnenlands Bestuur en de gemeente Overijse opnieuw goed is. Ik denk ook dat de mensen van Overijse dat niet tegenspreken en dat ze zelf ook die omschrijving hebben gebruikt. Nu moeten we voortwerken aan die toekomst.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de voorzitter, er zijn daarnet grote woorden gebruikt. Ik ben al maandenlang een van de favoriete Vlaamse gasten op RTBF

en RTL. Mijnheer de minister, die fameuze zondag nadat u had verklaard dat die verklikking middeleeuws was, was ik in het RTL-programma Citoyen citoyen. Dat is de uitzending die plaatsvindt voor Controverse. Ik werd daar geconfronteerd met vier Franstaligen. Het ging er onder meer over Overijse. Een Luikenaar – een heel gematigd man, ik heb er naderhand nog een glas mee gedronken – was bij de vraagstellers. Hij begon tegen mij over Overijse. Hij vroeg of me of de Franstaligen in Brussel en de rand op een bepaald ogenblik ‘une Nuit de Cristal’, een Kristallnacht zou wachten. Dat was een doodgewone Luikenaar, die natuurlijk werd gevoed door de Franstalige media en die zich nu gesterkt voelt door “le ministre Keulen” en “le premier ministre Leterme”. Als Vlaams parlamentslid stond ik daar dus voor de Kristallnacht.

U zegt het initiatief te hebben genomen om daar zo scherp tegenin te gaan om die beeldvorming tegen te gaan, maar u hebt die eigenlijk bevestigd. Nu voelen ze zich gesterkt, omdat minister Keulen ook vindt dat de Vlamingen op dat vlak middeleeuws en onverdraagzaam zijn.

Ik heb begrepen dat u niet langer zegt wat u een paar dagen geleden hebt gesteld. In de Franstalige pers staat: “Monsieur Keulen enverra à la commune d’Overijse une lettre dans laquelle il lui rappellera que son initiative est contraire à la Constitution. Il convoquera en outre les autorités communales”.

Minister Marino Keulen: Ik heb nooit gezegd dat het meldpunt ongrondwettelijk is. Als men spreekt over de inbreuk op het taalstatuut, en dan verwijst naar de taal in commerciële betrekkingen van handelaars met klanten of andere commerciële relaties, geldt natuurlijk artikel 30 van de Grondwet. Overijse heeft trouwens erkend dat dit zo is.

De heer Eric Van Rompuy: Ik heb begrepen dat de gemeente Overijse gisteren bij monde van burgemeester Brankaer gezegd heeft dat het meldpunt zal blijven bestaan. Taalklacht@gmail.com zal blijven bestaan, heeft hij gezegd. U stelt dat het meldpunt als dusdanig niet ongrondwettelijk is.

Minister Marino Keulen: Maar ik heb ook nooit gezegd dat het meldpunt op zich ongrondwettelijk is, wel als men verwijst naar inbreuken op het taalstatuut en de link maakt naar artikel 30 van de Grondwet. Het taalgebruik van handelaars is vrij.

Ik kan het echter niet duidelijker zeggen: Het meldpunt op zich is niet ongrondwettelijk. Ik heb trouwens nooit het tegendeel beweerd.

De heer Eric Van Rompuy: Het Taalloket van de Vlaamse rand is dus ook niet ongrondwettelijk. Want het doet eigenlijk hetzelfde. Het Taalloket van de rand

stelt: “Stuur de reclamefolder (...) naar het Taalloket. Geef ons informatie over de wijze van verspreiding (...) en de gemeente en bezorg ons het adres van het bedrijf in kwestie. Het Taalloket noteert de klachten en stuurt in veel gevallen een brief naar de bedrijven, ...”. Wat de gemeente Overijse doet, is eigenlijk hetzelfde als wat het Taalloket van de Vlaamse rand, dat gesubsidieerd wordt door de Vlaamse overheid, doet. Ze werkt onder de voogdij van de Vlaamse Regering.

Ik noteer dat de gemeente Overijse door minister Keulen niet gevat kan worden omdat ze iets ongrondwettelijks doet. Mijnheer de minister, u hebt ook gezegd dat u zich excuseert omdat u de term ‘middeleeuws’ hebt gebruikt. Dat hebt u ook gezegd. We zijn in een parlementaire assemblee. We ondervragen dus de minister.

U zegt dat het taaloket niet ongrondwettelijk is. Daarnaast excuseert u zich voor het gebruik van het woord ‘middeleeuws’.

We hebben ook nooit beweerd dat er geen totale vrijheid bestaat in de verhouding tussen de handelaars en de klanten. Ik woon trouwens in een gemeente waar een aantal handelaars zelfs geen woord Nederlands spreken. Een bakker of een slager heeft het recht om een winkel uit te baten. Iedereen is daar volledig vrij in. Als gemeentebestuur of lid van het Vlaams Parlement zullen we daar nooit afbreuk aan doen. Een andere zaak is of men niet op een andere, positieve manier er moet voor zorgen dat in Nederlandstalige gemeenten het Nederlands als officiële, prioritaire taal gebruikt wordt om het karakter van die gemeenten te respecteren.

Een aantal zaken uit uw antwoord betreur ik enorm. U verwijst naar La Dernière Heure. Het stond echter ook in De Morgen. De Franstalige pers heeft u gecontacteerd om te vragen wat u dacht van het artikel in La Dernière Heure. U hebt impulsief gereageerd. (*Opmerkingen van minister Marino Keulen*)

U hebt een fout begaan. U hebt het beeld dat de Fransstaligen proberen te creëren, bevestigd. We worden in Zaventem ook geconfronteerd met kritiek van de Europese Commissie. Ik werd zelfs ondervraagd door TF1. Het interview werd om 8 uur uitgezonden op het nieuws. De journalisten dachten dat mensen in Zaventem geen huis meer konden kopen, ook niet op de privémarkt, als ze geen Nederlands kenden. Er was een totale desinformatie. Door uw uitspraken over Overijse hebt u het beeld versterkt. Sorry, maar het is nu eenmaal zo. U hebt een aantal mensen gelijk gegeven op punten die zeer delicaat zijn.

Als lokale mandatarissen doen we toch wel inspanningen. We gaan scrupuleus na of wat we doen niet het omgekeerde effect heeft, en we kijken of ook de Vlaamse bevolking daarmee kan instemmen. Er zijn

natuurlijk ook Vlaamse handelaars met Franstalige klanten. Ze zijn niet zo maar gediend met een of andere actie waarmee hun cliënteel wordt afgeschrikt. We moeten op eieren lopen. Overijse heeft de lijn niet overschreden. Het bestuur werkt binnen de wettelijkheid.

Mijnheer de minister, we hebben u altijd gesteund bij uw acties tegen de burgemeesters, bij het invoeren van de wooncode. Als het over concrete gemeentelijke dossiers gaat in Liedekerke, Overijse, Zaventem, Vilvoorde, dan vraag ik u ook achter ons te staan. We passen die principes ook toe. Nu wordt er ofwel gezwegen – maar qui tacet, placet –, ofwel krijgen we, zoals in Liedekerke of Overijse, het deksel op de neus.

De gemeentebesturen doen dat ook niet zo maar om zich interessant te maken. U hebt een gesprekje gehad met het gemeentebestuur. We gaan nu echter niet over tot de orde van de dag. We zullen in een motie van aanbeveling heel duidelijk stellen dat het meldpunt niet strijdig is met de Grondwet, dat we het niet nemen dat de term 'middeleeuws' wordt gebruikt.

We volgen dat beleid zeer nauwkeurig op. We wensen dat wat in de beleidsbrieven staat en als beleid door vzw 'de Rand', de provincie Vlaams-Brabant, de gemeentebesturen wordt gevoerd op een positieve manier in het beleid vertaald wordt. Ik hoop dat dit een les is. We zullen immers nog gelijkaardige situaties meemaken. De Franstaligen staan op de loer. U hebt er geen idee van. Alles wat we doen, proberen ze in een bepaalde context te plaatsen. Op zich is er niets op tegen dat Franstaligen gebruik maken van gemeentelijke zalen. Ze moeten dan wel in het Nederlands melden welke activiteit ze organiseren. In de zaal zelf doen ze wat ze denken te moeten doen.

Mijnheer Van Eyken, u zegt dat we racisten zijn, verklikkers zijn, niet democratisch zijn, tegen de mensenrechten zijn. Wilt u eigenlijk nog met ons samenleven? Op de duur waant u zich moreel superieur. Blijkbaar scheelt er iets met onze moraal. We zijn immers niet democratisch. We zijn racistisch en verklikkers.

Dit is natuurlijk een heel lokale aangelegenheid. Er is echter ook een breder klimaat betreffende de communautaire verhoudingen in dit land. De Franstaligen in dit land maken ons in Europa 'verdacht'. Ik krijg brieven en moet me verantwoorden omdat we 'discrimineren'. Ik ben schepen van Grondbeleid en Huisvesting van Zaventem. Er zijn 91 mensen die zich op de lijst hebben gezet voor die gronden. Daar zitten Franstaligen en zelfs een Chinees tussen. Ze hebben allemaal gezegd dat ze bereid waren Nederlands te leren. Aan verscheidene Franstaligen werd grond toegewezen. Ze hebben ons bedankt. Ze vinden het normaal dat ze een inspanning moeten doen om Nederlands te leren.

Er zijn trouwens veel Franstaligen die Nederlands kennen. Als ze bij de bakker of de slager komen, doen ze

inspanningen om Nederlands te spreken. Dat ze soms een gebrekkige kennis hebben, doet er niet toe. Ik zie dat meer een meer gebeuren. Maar op dit ogenblik discrediteert u, Franstaligen, het Nederlands en de Vlaamse politici in Europa. Ik heb op RTL zelfs uitspraken gehoord waarin de woorden 'la Nuit de Cristal' voorkwamen.

Wij zullen in een motie van aanbeveling heel duidelijk afstand nemen van de bewoordingen die de minister in het dossier-Overijse heeft gebruikt.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer Van Rompuy, men schildert mij hier altijd af als lid van het FDF, maar ik zit hier als lid van de Union des Francophones. Ik tracht hier de standpunten van alle Franstaligen te vertolken, en dus niet enkel het standpunt van het FDF of welke andere partij dan ook.

Wij zouden de Franstaligen aanmoedigen om geen Nederlands te leren. Dat is onjuist. Wij gaan het leren van Nederlands nooit ontmoedigen, maar als er in bepaalde gemeenten maatregelen worden genomen die een discriminerend karakter hebben, kunnen wij niet anders dan dergelijke zaken aanklagen.

Ik noteer ten slotte uw uitspraak dat ook Franstalige verenigingen de zalen in Zaventem kunnen afhuren, op voorwaarde dat ze hun aanvraag in het Nederlands indienen. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Ik heb niets tegen het feit dat Franstalige verenigingen hun aanvragen moeten indienen in het Nederlands. Maar in het reglement staat ook duidelijk dat ze lid moeten zijn van een Vlaamse vereniging en daardoor sluit je de Franstalige verenigingen uit.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik sluit mij volledig aan bij de heer Van Rompuy. Mijnheer de minister, u speelt een beetje met de woorden. U hebt het over de precieze bewoordingen in het artikel in De Overijse-naar. U hebt het over die inbreuken op het taalstatuut. U zegt dat er geen sprake is van een inbreuk op het taalstatuut wanneer handelaars en verenigingen andersstalige reclamefolders en zo meer verspreiden. Dat is pure semantiek. Men bedoelt hier immers een inbreuk op het Nederlandstalige karakter van de gemeente. Dát bedoelt men met taalstatuut. U moet dat niet zien als een strikt juridische term. U hebt u daar mijns inziens laten aan vangen.

Men bedoelt dat het niet in overeenstemming is met onze politiek om het Vlaamse karakter van de gemeente te vrijwaren. We weten allemaal dat dat geen

inbreuk is op welke taalwet dan ook. U hebt hen daar wat te veel willen pakken. U hebt een stok gevonden om de hond te slaan, en ik vind dat jammer.

U zegt dat u de delegatie ontvangen hebt en dat zij positief heeft gereageerd, ook in de media, op dat onderhoud. Dat klopt voor een deel, maar ik heb gisteren schepen Dewolf ook horen verklaren dat het onderhoud weliswaar in een constructieve sfeer verliep, maar dat zij niet het lijdend voorwerp willen zijn van Franstalige arrogantie in hun gemeente. En dus blijven ze bij hun politiek en handhaven ze dat taalmeldpunt.

U zegt ook dat de indruk wordt gewekt dat dat meldpunt, ook al is het een privé-initiatief, een officieel karakter krijgt. So what? Het taaloket van vzw 'de Rand' heeft een officieel karakter en doet identiek hetzelfde, zij het met enigszins andere bewoordingen, en daar speelt u natuurlijk op. De semantiek is lichtjes anders, maar in feite is het net hetzelfde: een oproep aan mensen die zich benadeeld voelen of zich storen aan anderstalige reclame om te reageren via dit taaloket. Het taaloket stuurt dan een brief naar het bedrijf in kwestie en vraagt "respect te hebben voor het Nederlandstalige karakter van de streek".

"Respect voor het Nederlandstalige karakter van de streek" en "respect voor het taalstatuut". Wat is het taalstatuut van Overijse? Het is een Vlaamse gemeente waar de officiële taal het Nederlands is en die integraal deel uitmaakt van het Vlaamse Gewest. Meer bedoelt men daar niet mee.

U hebt een overzicht gegeven van het beleid dat de Vlaamse Regering in de Vlaamse rand voert. Wij hebben dat beleid altijd gesteund. Wij vinden het positief. Maar hier haalt u toch een van de tools onderuit waarmee minister Vandenbroucke dat Nederlandstalige karakter van de rand probeert te versterken. Hij heeft het in zijn beleidsbrief namelijk net over die briefschrijfacties naar handelaars en zo meer. U zegt dat u problemen hebt met het taalmeldpunt in Overijse, maar u antwoordt niet op de vraag wat er moet gebeuren met het taalmeldpunt van vzw 'de Rand'.

U verwijst naar het internationale kader waarbinnen we moeten werken. We zitten daar in het defensief. Er is in mijn ogen maar één antwoord mogelijk, namelijk zelf in het offensief gaan. Wij zitten in het defensief omdat de Franstaligen wél in het offensief zijn. Zij hangen heel bewust een verkeerd beeld van ons op in het buitenland, maar hebben verder de mond vol over solidariteit en het feit dat ze graag met ons verder willen blijven leven.

Zij zijn in het offensief vanwege hun politieke finaliteit in de Vlaamse rand rond Brussel. We mogen daar niet naïef in zijn en mogen ons daar niet door laten intimideren. Het enige waar ze op uit zijn, is de wijziging van de

deelstaatsgrenzen. Zij aanvaarden die taalgrens, die ook een deelstaatsgrens is, niet. En ze maken daar ook geen geheim van. Lees de uitspraken van Di Rupo er maar op na. Mijnheer Van Eyken, u probeert de tolk te zijn van alle Franstaligen. Welnu, we lezen dat niet alleen het FDF, maar alle Franstalige partijen er geen enkel geheim van maken: zij willen de uitbreiding van Brussel en dromen van de corridor. En daar is het hun uiteindelijk allemaal om te doen.

Mijnheer de minister, laat ons niet naïef zijn en zelfbewust in het offensief gaan. We staan recht in onze schoenen. We hoeven niet te blozen tegenover het buitenland. Er zijn overigens nog andere voorbeelden in het buitenland. Waarom hebben wij een imagoprobleem? Heeft het kanton Tessino in Zwitserland een imagoprobleem? Neen, en nochtans heeft dat Italiaanssprekende kanton een wetgeving over het verplichte gebruik van het Italiaans in reclameboodschappen en opschriften. Zo ver gaan wij zelfs niet. Onze grondwet laat dat niet toe.

Maar heeft Tessino daardoor een imagoprobleem? Neen. Heeft Québec een imagoprobleem? Neen. Zij zijn zelfbewust, zij komen op een affirmatieve manier naar buiten. Wij doen dat veel te weinig. Wij laten ons te veel intimideren.

Ik zou niet graag hebben dat de klok wordt teruggedraaid. Het kan niet dat het Vlaamse beleid in de rand wordt teruggedraaid. We moeten alle gemeentebesturen die dat beleid willen steunen, verdedigen, en de minister van Binnenlands Bestuur moet dat zeker doen.

De heer Van Eyken heeft het over een vorm van machtsmisbruik van het gemeentebestuur van Overijse. Daar komt het op neer, want hij zegt dat het gemeentebestuur misbruik heeft gemaakt van zijn positie. Ik stel echter vast dat zijn strekking, de Union des Francophones, het meerderheidsprincipe laat gelden als zij de meerderheid heeft in gemeenten in Brussel of in de Vlaamse rand. Wat doet hij met de vele wetsovertredingen in de faciliteitengemeenten of in de Brusselse ziekenhuizen? Als hij aan de macht is, dan laat hij de macht van de francophonie gelden. Ik moet niet verwijzen naar de vele discriminaties waar de Vlaamse verenigingen het slachtoffer van zijn op die plaatsen waar zijn partij aan de macht is. We hebben dus geen lessen te ontvangen van het FDF, waarvan hij lid is, of van de Union des Francophones.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het is duidelijk dat het bezoek dat een aantal maanden geleden een aantal burgemeesters als afvaardiging van de

Raad van Europa aan u hebben gebracht, u op een of andere manier heeft getraumatiseerd. U ligt voortdurend onder vuur, zegt u, en blijkbaar ligt u daar wakker van. U wordt ten onrechte beschuldigd, en u wilt aan heel de wereld nu uw onschuld bewijzen, ook al gaat dat ten koste van perfect verdedigbare initiatieven zoals dat van het gemeentebestuur van Overijse. Afgaande op uw antwoord gaat het zelfs ten koste van het beleid voor de Vlaamse rand van de Vlaamse Regering.

Ik wil nog even terugkomen op de concrete vragen en uw antwoorden daarop. De eerste vraag was of de reactie ondoordacht, spontaan was. Ik denk dat u duidelijk hebt gemaakt dat dit niet het geval is. Dat blijkt trouwens uit de brief die u hebt gestuurd aan het Vlaams Komitee Druivenstreek. U zegt dat uw woordgebruik misschien een gevolg was van de emotie van het moment. Misschien moet u eens les volgen bij uw partijgenoot, de heer Vermeiren. Hij raadt iedereen aan om zich te leren bedwingen, zoals mensen doen die een gevechtssport aanleren. U moet dat echt ter harte nemen.

Ten tweede: u komt niet terug op uw uitspraken. U zegt duidelijk dat dit niet de bedoeling is. U wilt in het beste geval enkel een en ander ophelderen. Ten derde: is er overlegd met de minister bevoegd voor de Vlaamse rand, de heer Vandembroucke? Dat is niet onbelangrijk. Ik heb daarop geen antwoord gekregen. Ten vierde: staat u achter het beleid voor de Vlaamse rand van de Vlaamse Regering? Ik begin daaraan te twijfelen, want uw veroordeling van het taaloket van Overijse als een soort van kliklijn is in feite ook een veroordeling van een gelijkaardig initiatief op het Vlaamse niveau: van het taaloket van het EVA De Rand.

Als ik het goed heb begrepen, zult u een ronde tafel over het beleid in de Vlaamse rand organiseren. Wat doet u dan met de taskforce Vlaamse rand? Wat doet u dan met het platform Vlaamse rand? En wat doet u met de minister bevoegd voor de Vlaamse rand? Ik zou daar graag antwoorden op krijgen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, u hebt lang geantwoord, en dat is op zich geen probleem. Maar u hebt ook lang rond de pot gedraaid.

Wij hebben u geen vragen gesteld over uw inburgeringsbeleid of over andere zaken, maar u hebt wel uw palmares ter zake overlopen. Wat u niet hebt gedaan, is antwoorden op de concrete vragen. Zo hebt u niet geantwoord op de volgende vraag: is de minister zich bewust van het feit dat dergelijke acties ook in tal van andere gemeenten in Halle-Vilvoorde worden gevoerd en dat die deel uitmaken van het beleid van de provincie Vlaams-Brabant? Daar gaf u geen antwoord op.

Kan de minister meedelen waarom het vriendelijk aansporen om het Nederlands te gebruiken ongrondwettelijk zou zijn? Daarop kregen we evenmin een antwoord, tenzij in de repliek. Laat ons duidelijk zijn. Op welke vragen hebt u nu geantwoord? Dankzij de heer Eric Van Rompuy, die in zijn repliek moest aandringen, kregen we eindelijk het antwoord dat een meldpunt op zichzelf eigenlijk niet ongrondwettelijk is.

Uw antwoord vind ik ontgoochelend, mijnheer de minister. U zegt dat u sommige termen beter niet had gebruikt. Maar dat is juist erg. Omdat u internationaal onder vuur ligt, volstaat het dat een Franstalige in Overijse rechtstaat om te zeggen dat er iets aan de hand is. Dan struikelt de minister over welgeteld twee woorden, namelijk "inbreuk" en "taalstatuut". Natuurlijk was het de bedoeling dat het over inbreuken ging op het Nederlandstalige karakter. Dat wist u ook. Voor twee woorden gaat u, nadat u ze gelezen hebt, stellen dat hier artikel 30 in het geding is en dat het een kliklijn is. Het woord "middeleeuws" laat u nu vallen, maar wat de kliklijn betreft, stelde u nog altijd dat u het er wat moeilijk mee hebt. Als u het er wat moeilijk mee hebt, dan is het taaloket van vzw 'de Rand' ook een kliklijn. Zeg het dan.

Maar zwichten onder het mom dat we internationaal onder vuur zouden liggen, dan zijn we ver gekomen. Wat blijft dan nog overeind? We weten nog altijd niet wat u met het gemeentebestuur van Overijse hebt afgesproken. Dat weten we niet. We weten alleen dat het een constructief gesprek was, punt. Maar wat er moet gebeuren – of het meldpunt blijft bestaan of niet, of de tekst moet gewijzigd worden – daarover hebben we niks vernomen. Het enige dat overblijft, is dat de minister van Binnenlands Bestuur op basis van een oprichting van een taalmeldpunt waarin misschien twee woorden verkeerd vermeld staan, aan de internationale gemeenschap heeft duidelijk gemaakt dat we in Vlaanderen slecht bezig zijn. U zegt de wereld dat er een kliklijn is en dat dit niet kan.

U hebt hiermee regelrecht in de kaart van de Franstaligen gespeeld, mijnheer de minister. Gelet op wat er de voorbije maanden is gebeurd, is het laatste dat we nu nodig hebben een minister van Binnenlands Bestuur die in feite – en dat is een onherstelbare deuk in uw carrosserie – het beleid van de Vlaamse Regering, van de provincie Vlaams-Brabant en van tal van andere Vlaams-Brabantse gemeenten compleet op de helling heeft gezet. Uw antwoord is verre van overtuigend, en omgekeerd evenredig met de lengte ervan.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord en de bevestiging dat effectief het woordgebruik van inbreuk op de taalwetgeving of het statuut van Overijse niet kan. Ik wil nog weten

wat er juist gaat gebeuren. Men wekt de indruk dat het alleen maar een groepering van vrijwilligers betreft en dat de gemeente Overijse er zich volledig uit terugtrekt. Is het zo dat de gemeente Overijse er niets meer mee te maken heeft? Krijgen de vrijwilligers toch enige toelage van Overijse om dat initiatief voort te zetten?

U hebt erop gehamerd – en dat is toch belangrijk – dat het woord “inbreuk” de indruk wekt dat er een inbreuk op de wetgeving of op het taalstatuut gebeurt. Gaat de gemeente Overijse daarom een rechtzetting in het volgende nummer van het blad plaatsen? Daarin kan worden gezegd dat het niet gaat om inbreuken, en dat er effectief op wordt gewezen dat artikel 30 van de Grondwet overeind blijft. Ten slotte vind ik het verwonderlijk dat men zegt dat men actie moet voeren ter vrijwaring van het Vlaams imago van de rand wegens de anderstalige opschriften.

Gisteren spraken we over het OCMW-decreet, en toen wees de minister nog op de noodzaak van consequent gedrag. Wel, we moeten op het hele grondgebied van Vlaanderen consequent zijn. Dat wil zeggen dat we hetzelfde imago ook in Koksijde en De Panne verdienen? Dan moeten we ook daar acties voeren als er anderstalige opschriften zijn.

De voorzitter: Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn beide collega's hebben het al gezegd: uw antwoord was heel breed en uitvoerig, en ging over heel wat meer dan over de concrete vragen. Ongeacht het feit dat ik het niet eens ben met u, had ik de indruk dat er soms een hoop mist werd gespuid om de vragen niet echt te moeten beantwoorden. Ik sta dus achter de bijkomende vraag naar een concreet antwoord.

Het antwoord biedt me toch de gelegenheid om wat dieper in te gaan op een aantal punten. U stelt dat het enige dat we kunnen en moeten doen, is dat we ervoor zorgen dat we juridisch sterk in onze schoenen staan. Natuurlijk moet u daarvoor zorgen, niemand heeft daar enige opmerkingen over, maar het is niet genoeg en dat weet u ook, en als u het niet zou weten, moet u het maar even aan de heer Slangen vragen, uw partijgenoot. Perceptie en sfeerschepping zijn zaken die zeker in internationale contacten even belangrijk zijn. Met uw uitlatingen hebt u niet geholpen.

Een andere zaak die heel belangrijk is, is het lobbyen. U kunt wel zeggen dat u daarboven staat, dat u daar niet aan meedoet en dat u juridisch sterk in uw schoenen staat, maar de Franstaligen doen ons voor hoe het internationale lobbywerk moet.

Ik wil ook even teruggrijpen naar het bezoek van de Raad van Europa naar aanleiding van niet-benoeming van de drie burgemeesters. Een van de drie delegatieleden

was een Serviër en we weten dat Servië zich fel heeft verzet tegen de zelfstandigheid van Kosovo aan de hand van de argumentatie dat het best kan zijn dat er vandaag een meerderheid of een overgrote meerderheid Albanezen in Kosovo woont, want dat zijn de Kosovaren eigenlijk, maar dat dat nog niet wil zeggen dat het land altijd Kosovo is geweest, want het is altijd Servië geweest en het is niet door de inwijking van twee generaties dat het nu plotseling geen Servië meer zou zijn. Ik weet niet of dat waar is, want ik weet niet genoeg over de situatie daar, maar wat ik wel weet als ik een dergelijke argumentatie hoor, is dat zo iemand bevattelijk kan zijn voor de redenen en de argumenten die wij hebben om te zeggen dat de Vlaamse rand Vlaanderen is en altijd Vlaanderen zal blijven, ook als daar morgen alleen nog mensen van Franstalige origine wonen. Dat wijsmaken aan zo iemand, gebeurt niet door te zeggen wat ik hier in het Vlaams Parlement heb horen zeggen, namelijk dat zo'n Serviër ons geen lessen te leren heeft, maar wel door op voorhand bij zo iemand te lobbyen, door de zaak in het oog te houden en door anderen erop te wijzen dat er iemand is die bevattelijk kan zijn voor onze argumentatie.

Ik heb de indruk dat dat veel te weinig gebeurt. U blijft op uw toren van het juridische gelijk zitten. En u hebt juridisch gelijk, wij zullen de laatsten zijn om dat te ontkennen, maar we zouden veel beter eens kijken naar wat de Franstaligen doen op het vlak van lobbying, perceptie en sfeerschepping.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik vind de vergelijking met Servië en Kosovo altijd ongelukkig wegens het bloedvergieten dat daar is gebeurd. Het is absoluut geen voorbeeld voor ons.

Wat het steunen van de gemeenten betreft, meen ik dat ik in algemene termen bij de lokale besturen een goed profiel heb. Ik steun ze altijd door dik en dun, gesterkt door de eigen lokale ervaring. Met de grond van de zaak, namelijk het ‘randbeleid’ van de Vlaamse Regering, van vzw ‘de Rand’, van de provincie Vlaams-Brabant en van de gemeente, heb ik geen enkel probleem. Ik onderschrijf dat ten volle. Ook met de actie van Taalloket van vzw ‘de Rand’ heb ik geen probleem, laat dat duidelijk zijn. Ik meen dat ik dit al eerder verteld heb.

We gaan samen zitten met de gemeente en met de provincie Vlaams-Brabant om positieve acties uit te werken. In Overijse zijn de lessen Nederlands voor het Nederlandsonkundig horecapersoneel, een goed voorbeeld.

Laat het ook duidelijk zijn dat de rand Vlaams is en Vlaams blijft. Ook dat is een duidelijke stelling die aan iedereen meegegeven moet worden.

De heer Van Rompuy zei dat het taalgebruik in de privé-sfeer vrij is. Ook ik heb dit willen meegeven: het taalgebruik tussen particulieren is vrij. Wie vanuit die sfeer een mening vormt, kan niet spreken van inbreuken op het taalstatuut.

De delegatie van Overijse is zich hiervan trouwens ten volle bewust, dat kunt u navragen bij de mensen van de delegatie – en daar zaten een aantal heel sterke figuren tussen. De delegatie van Overijse, het college, ervaart zelf ook dat de terminologie ongelukkig en niet juist was. Men geeft dat toe. Het grote verschil tussen dit initiatief van Overijse en de initiatieven van vzw ‘de Rand’ en van het Taalloket, is dat de laatste niet spreken van inbreuken.

Er wordt verwezen naar het buitenland, naar Québec of naar het Italiaanse kanton in Zwitserland, maar het grote verschil is dat men daar niet met die grondwettelijke bepalingen zit, waar wij wel rekening mee moeten houden.

Ik wil nog even citeren uit de brief die we hebben geschreven aan het college van burgemeester en schepenen van Overijse naar aanleiding van het incident. In de derde paragraaf staat: “Anderstalige bus aan busreclamefolders, anderstalige borden van immobiliënkantoren, [...]. Deze en andere inbreuken op het Nederlandse taalstatuut van de gemeente Overijse, kunt u melden op [...], dat staat zo in ‘De Overijseenaar’, het gemeentelijke infoblad. De geciteerde voorbeelden zijn nochtans uitdrukkelijk geen inbreuken op de bestuurstaalwetgeving en door de berichten wordt verkeerdelijk de indruk gewekt dat dit wel het geval zou zijn.” Overijse erkent dat dit een probleem zou kunnen zijn.

Wat is vaak een probleem? Maatregelen die gemeenten nemen, zijn vaak in se heel genuanceerd, maar soms wordt er wat hoekig over gecommuniceerd. Wie goed kijkt naar wat er staat, leest over bereidheid en over inspanningsverbintenissen, in plaats van resultaatverbintenissen. Indien men dit nog iets meer zou benadrukken, dan zou de beeldvorming ook een stuk genuanceerder zijn, zonder aan de inhoud van de maatregelen afbreuk te moeten doen.

In de Vlaamse Regering heeft niemand mij over dit incident aangesproken. We spreken over een nieuw initiatief, over een rondetafel om positieve acties te bedenken om het Nederlandse karakter in de rand te versterken, om het gebruik van het Nederlands te promoten, om het Nederlands zelf te promoten, om handelaars erop te wijzen dat het verstandig is dat zij en hun personeel Nederlands kennen in een Vlaamse gemeente, omdat dit ook geld in het laatje brengt. We willen samen zitten om deze zaken te evalueren en om te bekijken of we de initiatieven die her en der al in de gemeenten worden georganiseerd, kunnen veralgemenen en vanuit de Vlaamse Regering kunnen ondersteunen met de financiële en budgettaire middelen waarover we beschikken.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, dit gaat niet in tegen bestaande initiatieven zoals de taskforce en dergelijke. Ik heb alle respect voor die initiatieven, maar laat het ook duidelijk zijn, en ik heb dit nooit willen tegenspreken, dat ik voor 200 procent sta achter alles wat gebeurt inzake ‘randbeleid’ door de verschillende partners. We proberen om er nu met een aantal nieuwe maatregelen, die we samen met de partners op het terrein zullen ontwikkelen, een verder elan aan te geven, maar altijd binnen een juridisch sluitend kader, want anders blijft dit onze achilleshiel.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric van Rompuy: U hebt nu gisteren het gemeentebestuur van Overijse gezien. U hebt bij de publieke opinie de indruk gewekt dat u als voogdijminister op een of andere manier zou optreden ten aanzien van de gemeente Overijse.

Wat is nu, na het antwoord dat u hebt gegeven en de ontmoeting die u gisteren had met de gemeente Overijse, het concrete beleidsinitiatief dat u zult nemen? Of volstaat het gesprek voor u? Voor ons, parlementsleden, is het natuurlijk belangrijk om te weten wat de minister nu concreet zal doen.

Wat gaat u nu concreet doen, mijnheer de minister? U kent nu de houding van onze fractie. Wij gaan een motie van aanbeveling indienen. Ik zou willen weten: wat is de follow-up? Welke daad gaat u stellen? Of volstaat dit gesprek?

Minister Marino Keulen: De follow-up bestaat erin dat ze gaan inzien dat de verwijzing naar de inbreuk op het taalstatuut niet correct is, en dat ze dat aanpassen. Dat is essentieel. Dat gaat over artikel 30 van de Grondwet.

Dat zijn de evaluatie en de aanpassingen die Overijse zelf gaat doorvoeren. Dat is voor mij wat telt. Samen met Overijse en andere gemeenten gaan we uitzoeken welke positieve acties we kunnen voeren. Bijvoorbeeld: hoe kunnen we de aanpak van Nederlands-onkundig personeel veralgemenen? Misschien zijn er nog andere acties mogelijk in die randgemeenten.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Zoals ik al zei: het ging om die paar woorden, om de semantiek, de inbreuk op het taalstatuut. (*Opmerkingen van minister Marino Keulen*)

U weet dat dit in een totaal andere context bedoeld was. Ik vind en ik blijf daarbij dat het onnodig was om op die manier uit te halen naar dit gemeentebestuur dat eigenlijk alleen maar steun en achting verdient. Dat is

zeer zwaar aangekomen, niet alleen in Overijse, maar ook in alle andere Vlaamse randgemeenten die een gelijkaardig beleid voeren. Men is daarvan geschrokken. Men vraagt zich af of men verkeerd bezig is. De minister van Binnenlands Bestuur heeft hen immers terechtgewezen. Ik vond dat onnodig. Als we van hoekige communicatie willen spreken, dan is dat toch een voorbeeld.

Ik noteer dat u achter het initiatief van vzw 'de Rand', het taaloket van de provincie Vlaams-Brabant blijft staan. Zij verwoorden het ietsjes anders, maar het blijft hetzelfde, het komt op hetzelfde neer.

Minister Marino Keulen: Het gaat over de Grondwet.

De heer Eric Van Rompuy: Het meldpunt zal blijven bestaan! U aanvaardt dat het bestaat!

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: We hebben hier meer dan twee uur vergaderd omdat u twee woorden minder gelukkig vond, mijnheer de minister. Dat is onwezenlijk. U hebt dat dossier helpen opblazen tot iets enorms omwille van twee woordjes! Ik begrijp dat niet.

Is de rondetafel die u aankondigt, uw initiatief of dat van de minister bevoegd voor de rand?

Minister Marino Keulen: Dat is mijn initiatief. Ik ga daar met mijn collega's in de regering over spreken.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Ik geloof dat de heer Van Nieuwenhuysen het correct heeft samengevat. Het is opgeblazen omwille van twee woorden die men anders had moeten formuleren. U had op zijn minst het gemeentebestuur van Overijse eerst kunnen contacteren vooraleer u het hebt afgeschilderd als een kliek onverdraagzamen. Dat is wat men onthoudt. Dat krijgt u niet rechtgezet.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de heren Van Rompuy, Demesmaecker en Kennes, door de heer Van Nieuwenhuysen en door de heer Van Eyken werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Erik Tack tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de toepassing van de omzendbrieven over het taalgebruik in de gemeente- en OCMW-besturen en in de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de toon is gezet met een twee uur durend debat over de problemen in Overijse. Niet alleen daar zijn er problemen. Voor de vierde keer moet ik een vraag stellen over het versturen van Franstalige uitnodigingen voor het hernieuwen van identiteitskaarten in de faciliteitengemeenten. Ik ga de geschiedenis niet herhalen. U bent op de hoogte.

In uw antwoord op mijn vraag om uitleg van 4 maart 2008 stelde u dat minister Dewael in de Kamer en de Senaat gezegd had dat hij "van plan was gevolg te geven aan uw schrijven van 27 juni 2007".

In antwoord op mijn vraag van 9 oktober stelde u dat u ook aan de andere Vlaamse faciliteitengemeenten en aan de gouverneurs van de provincies het standpunt dat werd ingenomen tegenover de stad Ronse, zou meedelen en hun zou vragen om in de toekomst de inwoners voor de hernieuwing van hun identiteitskaart op te roepen in het Nederlands.

Op 4 maart 2008 stelde u eveneens dat u de gouverneurs van de provincies en de besturen van de faciliteitengemeenten nog niet had kunnen aanschrijven. Zes maanden later had u dat nog niet kunnen doen. U zou dit doen nadat u de resultaten van het onderzoek van uw administratie had ontvangen. U dacht dat u met dat onderzoek in handen een nog meer gefundeerd standpunt zou kunnen meedelen aan die gemeenten. U ging verder door te stellen dat u op dat ogenblik ook zou kunnen oordelen of en welke initiatieven u verder zou kunnen nemen specifiek in verband met deze problematiek van de taal waarin de uitnodigingskaarten verzonden worden. U verzekerde me – en u zegt dat altijd opnieuw – dat u in de toekomst consequent zou blijven in de beoordeling van dossiers die betrekking hebben op de al dan niet naleving van de taalwetgeving.

Mijnheer de minister, we zijn nu ondertussen meer dan twee maanden verder. Hebt u nu reeds een antwoord van de federale minister van Binnenlandse Zaken op uw schrijven van 27 juni 2007? Het is op enkele dagen na een jaar geleden. Kwam de federale minister van Binnenlandse Zaken in dat eventuele antwoord tegemoet aan de uitspraak van de Raad van State en aan uw en mijn verzuchtingen? Zo neen, hebt u intussen een nieuwe brief geschreven aan minister Dewael? Wanneer is deze verstuurd?

U stelde in uw antwoord van 4 maart 2008 dat uw administratie nog een paar weken nodig had voor het afwerken van haar onderzoek. Is uw administratie nu reeds klaar met haar onderzoek? We zijn intussen weer drie maanden verder, in totaal negen maanden na mijn tweede vraag. Hebt u, zoals u zei in uw antwoord op mijn vraag van 9 oktober, ondertussen een schrijven gericht aan de andere Vlaamse faciliteitengemeenten en aan de gouverneurs van de betreffende provincies? Hebt u van die gemeenten en van de gouverneurs reeds antwoord op uw schrijven mogen ontvangen, en wat stond er in dat antwoord?

Ging u reeds na welke gemeenten beslist hebben de taalwetgeving op te volgen en de oproepingsbrieven voor de identiteitskaarten enkel en alleen in het Nederlands te versturen? Hebt u nu reeds beslist welke initiatieven u zult ondernemen om de taalwetgeving in dit verband te doen naleven indien sommige gemeenten, ondanks uw schrijven en uw aandringen, weigeren het arrest van de Raad van State op te volgen? Hebt u intussen een meer gefundeerd standpunt op basis van het onderzoek van uw administratie? Welk is dat dan?

Bent u het ermee eens dat de faciliteitengemeenten, om de taalwetgeving na te leven, de kosten voor het verspreiden van de uitnodigingen voor de hernieuwing van de identiteitskaarten in het Nederlands zelf moeten dragen omdat de federale overheid weigert zich te voegen naar de uitspraken van de Raad van State? Daar hebt u vorige keer geen antwoord op gegeven. Plant u enig initiatief ter zake? Heeft de federale minister naar uw weten al stappen ondernomen om de procedure voor het aanvragen of hernieuwen van een identiteitskaart aan te passen aan de omzendbrief, voortgaande op uw antwoord dat hij van plan was gevolg te geven aan uw schrijven? Zult u verdere stappen ondernemen bij uw federale collega van Binnenlandse Zaken in dit verband, zo dit nog niet is gebeurd? Zo ja, welke initiatieven overweegt u?

Mijnheer de minister, mag ik u vragen om duidelijk en klaar te antwoorden? Het mag een omstandig antwoord zijn, maar wel gefundeerd. Ik vraag u om al mijn vragen te beantwoorden en niet rond de pot te draaien zoals de vorige keer.

De voorzitter: Mijnheer Tack, de minister heeft de gewoonte concreet te antwoorden op de vragen.

De heer Erik Tack: Daarnet had ik niet die indruk en ik was niet alleen.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: U hebt niet het monopolie op de correcte indrukken. *(Opmerkingen)*

Het zou me ook verontrusten als ik vanuit een bepaalde hoek altijd gelijk zou krijgen.

Tot vandaag heb ik van mijn federale collega Dewael nog altijd geen antwoord ontvangen op mijn brief van 27 juni 2007 inzake het versturen van Franstalige uitnodigingskaarten aan de inwoners van de faciliteitengemeenten voor het afhalen van een nieuwe identiteitskaart. Op 25 april 2008 heb ik minister Dewael nog eens aan mijn schrijven herinnerd. Ik heb daarbij gewezen op mijn opdracht erop toe te zien dat de gemeenten de taalwetgeving correct toepassen. Ik deelde hem ook mee dat ik de desbetreffende gemeentebesturen zou aanschrijven met het verzoek om de Franstalige uitnodigingskaarten die zij zouden ontvangen van de federale overheid niet verder te gebruiken bij het uitnodigen van de betrokken inwoners.

Ik heb minister Dewael ook verzocht de FOD Binnenlandse Zaken te vragen de gemeentebesturen de nodige gegevens in verband met de te vernieuwen identiteitskaarten te bezorgen. Op die manier zouden de gemeentebesturen de uitnodigingen zelf conform de taalwetgeving kunnen verzenden. Dat betekent dat ze eerst in het Nederlands en nadien eventueel, op uitdrukkelijk verzoek van de betrokkene, in het Frans moeten worden verstuurd. Dat staat ook in de omzendbrieven van de voormalige ministers Peeters en Martens.

Op dezelfde datum heb ik de faciliteitengemeenten Spiere-Helkijn, Ronse, Bever, Wezembeek-Oppem, Wemmel, Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Voeren, Herstappe en Mesen aangeschreven. Ik heb een afschrift van deze brief aan de betrokken provinciegouverneurs gestuurd. Ik heb hen verzocht op de naleving van deze richtlijn toe te zien. Ik citeer even de brief aan de gemeenten: "Ik vestig er uw aandacht op dat het feit dat een vorige identiteitskaart eventueel in het Frans is afgeleverd, niet betekent dat de betrokkene bij een latere vervanging van die kaart automatisch in het Frans mag worden aangeschreven. Een dergelijke handelwijze is immers in strijd met de taalwetgeving, zoals de Raad van State die heeft bevestigd in zijn arresten van 23 december 2004 met betrekking tot de interpretatie van deze wetten, zoals toegelicht in de omzendbrieven-Peeters en -Martens. De uitnodiging aan een burger om een nieuwe identiteitskaart te komen afhalen moet gecatalogiseerd worden als een betrekking van de gemeentelijke overheid met een geïndividualiseerde particulier." Dat betekent dat de gemeenten verplicht zijn om bij die verrichtingen het Nederlands te gebruiken. Enkel op uitdrukkelijk verzoek van de betrokken inwoner kunnen die betrekkingen daarna in het Frans verlopen.

De situatie betreffende deze uitnodiging kan worden vergeleken met de situatie betreffende de taal waarin de oproepingsbrieven voor de verkiezingen in de faciliteitengemeenten aan de kiezer worden bezorgd. Hierover heb ik ter gelegenheid van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen van 8 oktober 2006 reeds de nodige onderrichtingen gegeven.

Naar aanleiding van de onderlinge briefwisseling heeft minister Dewael in zijn antwoorden op parlementaire vragen verklaard dat hij van plan is gevolg aan mijn vraag te geven. Hij zal de bestaande praktijk inzake het bezorgen van uitnodigingskaarten aan de gemeenten wijzigen. In afwachting hiervan heb ik de faciliteitengemeenten verzocht om de van de federale overheid ontvangen Franstalige uitnodigingskaarten bij het aanschrijven van de betrokken inwoners niet langer te gebruiken.

Krachtens de taalwetgeving zijn de gemeenten immers verplicht om in hun contacten met particulieren eerst het Nederlands te gebruiken. Ze kunnen de uitnodigingsbrieven voor de afhaling van nieuwe identiteitskaarten zelf aanmaken.

In zijn antwoorden op parlementaire vragen heeft minister Dewael verklaard dat de gemeenten de FOD Binnenlandse Zaken daarvan op de hoogte kunnen brengen. Dat volstaat. Het Rijksregister zal hen vervolgens enkel een lijst van de desbetreffende burgers, met de nodige identificatiegegevens, bezorgen. Volgens minister Dewael passen meerdere gemeenten dit systeem trouwens al toe.

Behalve van de gemeente Linkebeek heb ik nog geen reactie op mijn brief ontvangen. Het gemeentebestuur van Linkebeek heeft in zijn antwoord verwezen naar het standpunt dat minister Dewael naar aanleiding van de reeds vermelde parlementaire vragen heeft ingenomen. Het gemeentebestuur stelt dat de wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken bijgevolg correct worden toegepast en dat de gemeente de tot op heden gevolgde procedure niet hoeft te wijzigen.

Naar aanleiding van deze brief heb ik minister Dewael andermaal aan mijn vroegere brieven herinnerd. Ik wacht nog op een formeel antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken. De uitgifte van identiteitskaarten is immers een federale bevoegdheid, waar ik me niet in kan mengen. Aangezien minister Dewael in de Kamer van Volksvertegenwoordigers en in de Senaat heeft aangekondigd dat hij zijn administratie de opdracht zal geven om de faciliteitengemeenten enkel nog uitnodigingskaarten in het Nederlands te sturen, hoop ik op een spoedige oplossing voor deze problematiek.

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Mijnheer de minister, u hebt op een aantal van mijn vragen geantwoord. Ik betreur dat ik dit punt hier al voor de vierde keer moet aankaarten. Dat duurt al anderhalf jaar. U had veel minder tijd nodig om de burgemeester van Overijse af te schieten dan om dit af te dwingen. Ingevolge uw eigen omzendbrief is dit perfect afdwingbaar. Ten aanzien van die gemeenten hebt u blijkbaar veel meer tijd nodig. U zegt nochtans

altijd dat u consequent en principieel bent. U moet hierbij vermelden dat u soms veel tijd nodig hebt.

U hebt daarnet verklaard dat u in de omzendbrief eigenlijk al uw nek hebt uitgestoken. Ik heb gehoord dat minister Dewael in het federale parlement heeft verklaard dat de gemeenten de FOD Binnenlandse Zaken kunnen contacteren. Ze kunnen de FOD laten weten dat ze de uitnodigingskaarten niet langer nodig hebben en dat ze genoeg hebben aan een lijst met de mensen wier identiteitskaart moet worden hernieuwd. Dat betekent dat de verantwoordelijkheid bij de gemeenten ligt. Aangezien u voogdijminister van de gemeenten bent, had ik eigenlijk een ander antwoord verwacht.

Ik had een proactief antwoord verwacht. Ik had verwacht dat u zou zeggen dat u de gemeenten hebt aangeschreven. Ik had verwacht dat u zou zeggen dat u in dat schrijven een termijn hebt vooropgesteld waarbinnen u een antwoord verwacht. Ik had verwacht dat u zelf spontaan zou zeggen over welke gemeenten het gaat. Volgens minister Dewael gebeurt het al in meerdere gemeenten. Naar mijn weten gaat het enkel om Ronse. Ik had verwacht dat u veel sneller en actiever op deze zaak zou inspelen en de gemeenten duidelijk zou maken dat u verwacht dat ze de omzendbrief naleven. Ik had verwacht dat u initiatieven zou nemen om dit af te dwingen.

In uw antwoord op een van mijn vorige vragen om uitleg hebt u verklaard dat u een meer gefundeerd standpunt zou innemen eenmaal uw administratie haar onderzoek zou hebben afgerond. Mag ik vragen wat dit meer gefundeerd standpunt inhoudt? U hebt gewacht tot de administratie klaar was. Voordien wilde u niets ondernemen.

Indien het besluit van dit onderzoek u niet tot een meer gefundeerd standpunt heeft gebracht, mag ik u de redelijke vraag stellen waarom u zo lang wacht om initiatieven te nemen. Waarom hebt u zich vorige keer achter het uitblijven van een afgewerkt onderzoek door uw administratie verborgen?

U hebt de flou artistique in stand gehouden. U verbergt zich achter het antwoord van minister Dewael. Zelf hebt u een paar vragen gesteld en brieven geschreven. Ik heb geen enkele planning gehoord. Wat wilt u eigenlijk ondernemen om dit af te dwingen? Ik heb u gevraagd of u enig initiatief plant om de taalwetgeving en uw omzendbrief te laten naleven. U hebt me daar niet op geantwoord.

Minister Marino Keulen: De burgerlijke stand behoort tot de federale aangelegenheden. De gemeenten hebben daar niets over te zeggen. De gemeenten voeren louter uit wat de federale overheid beslist.

Sommigen horen dit niet graag zeggen, maar het gaat hier om de bevoegdheidsverdeling.

Na 25 april 2008 heb ik de gouverneurs en de gemeenten aangeschreven. We hebben niet stilgezeten. De grond van de zaak is dat het mijn bevoegdheid niet is. Ik fungeer hier eigenlijk als doorgeefluik. De heer Tack zou zijn vragen in het federaal parlement moeten stellen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, ik wil de zaak ditmaal niet polemiseren. Mijns inziens is de verzending van een uitnodiging om een identiteitskaart af te halen een bestuurshandeling van een gemeente. Wie de wetgever is of om welke regelgeving het gaat, maakt niet uit. Het gaat hier natuurlijk om federale wetgeving. De omzendbrief van de minister behoort trouwens niet tot de Vlaamse regelgeving. Die omzendbrief slaat op federale wetgeving die de minister moet toepassen. De minister vraagt dit aan de gemeenten als voogdijminister.

Minister Marino Keulen: Zoals ik daarnet al heb verklaard, heb ik de faciliteitengemeenten in afwachting verzocht om de van de federale overheid ontvangen Franstalige uitnodigingskaarten bij het aanschrijven van de betrokken inwoners niet langer te gebruiken. Ik volg de logica van de omzendingbrieven-Peeters en -Martens. De heer Van Hauthem kent die logica even goed als eender wie in het Vlaams parlement. Als de uitnodiging tot een individueel burger is gericht, moet ze eerst in het Nederlands worden verstuurd. Zij die dat wensen, kunnen op individuele vraag een Franse vertaling van het document ontvangen. Dat verzoek moet elke keer opnieuw worden herhaald.

De heer Erik Tack: Mijnheer de minister, wat zult u doen indien de gemeenten uw verzoek niet inwilligen? Hoe wilt u dit afdwingen? Zult u gewoon blijven toekijken?

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, dat is de kern van de zaak. Uit uw redenering blijkt dat het om een bestuurshandeling van een gemeente gaat. Indien dat niet het geval zou zijn, zou u er niets over te zeggen hebben. U richt uw verzoeken en u schrijft uw brieven als voogdijminister. De bestuurshandeling is afhankelijk van de FOD Binnenlandse Zaken. Dit ontslaat de gemeente er echter niet van de taalwetgeving toe te passen. Indien dit het geval niet zou zijn, zou u die brieven niet kunnen sturen en die verzoeken niet kunnen uiten.

De vraag van de heer Tack is terecht. Indien u zou vaststellen dat bepaalde gemeenten niet op een bepaalde manier handelen en bijgevolg de omzendbrief en de taalwetgeving niet naleven, zou u kunnen optreden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de werking van de adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, sedert 1993 werd het ambt van adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant ingesteld. De Vlaamse Regering benoemt die, weliswaar op eensluitend advies van de federale regering. Ik weet niet wat de huidige toestand juist is, maar een tijd geleden beschikte de adjunct van de gouverneur nog over zeven personeelsleden. Vandaag zouden het er zes zijn. Dat lijkt me een ongelooflijke verkwisting.

U weet dat die adjunct er is gekomen na de splitsing van de provincie Brabant om toe te zien op de naleving van de taalwetgeving in de faciliteitengemeenten, als een soort van garantie voor de Franstaligen. Er zijn er tot nu toe twee geweest, allebei van PS-signatuur. De laatste gegevens waarover wij beschikken, dateren van het jaar 2004. In dat jaar behandelden die zeven personeelsleden welgeteld 13 taalklachten. Dat is iets meer dan 1 per maand. In dat cijfer zaten er dan nog klachten van Vlamingen.

Sedert de vervanging van de heer Guy Desolre als adjunct van de gouverneur door mevrouw Valérie Flohimont in 2005, heeft men daar niets meer van vernomen. Ik heb u daar al op gewezen in een schriftelijke vraag van 11 april, waarop u beloofde dat u in een schrijven aan de adjunct van de gouverneur zou aandringen op een activiteitenverslag, zoals dat vroeger werd gepubliceerd. U noemde dat zelfs interessant.

Maar in antwoord op een tweede schriftelijke vraag, van 6 mei, laat u mij weten dat de uitgaven voor die adjunct, die ten laste van de Vlaamse begroting vallen, voor een wagen, een gsm, informaticamateriaal enzovoort, in 2007 bijna 14.000 euro beliepen. De provincie draait nog eens op voor ongeveer 10.000 euro. De allicht grootste kosten, de personeelskosten, vallen ten laste van de federale overheid. Het juiste bedrag daarvan is me niet bekend.

Ik weet wel dat het bedrag dat de Vlaamse Regering en de provincie ophoesten, een peulschil vertegenwoordigt van de totale begroting, maar mij is het om het principe te doen. Ik ben tegen verkwisting. Het is te gek dat de belastingbetaler twee keer voor hetzelfde moet opdraaien want de opdracht van de adjunct van de gouverneur, het noteren van taalklachten, is exact dezelfde als die van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Die heeft ook een bemiddelende opdracht, maar

voor de Franstaligen in de faciliteitengemeenten lijkt me dat niet zo noodzakelijk. Voor de Vlamingen die een klacht indienen bij de adjunct, is er naast de vaste Commissie voor Taaltoezicht, ook het taaloket.

Mijnheer de minister, hebt u intussen al een toezegging mogen ontvangen vanwege de adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant met betrekking tot uw vraag naar een activiteitenverslag? Meer in het bijzonder vraag ik me af of, in het licht van de communautaire onderhandelingen die op dit ogenblik bezig zijn, het nu niet het moment is voor de Vlaamse Regering om het voortbestaan van de functie van adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant en alles wat eraan vasthangt, in vraag te stellen. Ik wil alleen maar signaleren dat uw partijgenoot de heer Van Biesen in 2005 dat pleidooi alvast heeft gehouden, waarin we hem ten volle kunnen bijtreden.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Van Nieuwenhuysen, in mijn antwoord op uw schriftelijke vraag van 11 april 2008 deelde ik u inderdaad mee dat ik de adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant zou vragen om in de toekomst opnieuw een activiteitenverslag op te stellen, zoals dat ook gebeurde door haar voorganger, de heer Desolre. Ik heb dit ook effectief gedaan bij brief van 13 mei 2008. Op 20 mei heeft mevrouw Flohimont daar positief op gereageerd.

Zij stelt dat haar voorganger destijds, zonder dat daartoe een wettelijke verplichting bestaat, jaarlijks een activiteitenverslag heeft opgemaakt. Voor de laatste twee jaar van zijn ambtstermijn werd echter geen verslag meer opgesteld. Het laatste verslag had betrekking op het jaar 2003. Om budgettaire en personele redenen werd sindsdien afgezien van een activiteitenverslag en werd voorrang gegeven aan andere prioriteiten. Vanaf nu zal opnieuw aandacht worden besteed aan het opstellen van een activiteitenverslag. Eerst zal een verslag worden opgesteld voor de periode 2005 tot en met december 2007, en vervolgens zal op regelmatige basis een dergelijk verslag verschijnen. Momenteel heb ik bijgevolg geen overzicht van de activiteiten van de adjunct van de gouverneur tijdens de voorbije periode.

U vraagt mij ook of het niet aangewezen is om in het licht van de communautaire onderhandelingen het voortbestaan van de functie van adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant in vraag te stellen. Ik wens u er in dat verband op te wijzen dat de communautaire besprekingen waarnaar u verwijst op het federale niveau worden gevoerd en dat ik daar niet bij betrokken ben. Bovendien zou u moeten weten dat de functie van adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant samenhangt met de functie van vicegouverneur van Brussel-Hoofdstad.

Als de functie waarnaar u verwijst, in vraag wordt gesteld, dan kan dit ook voor deze van vicegouverneur in Brussel. En juist die persoon waakt over de rechten van de Nederlandstaligen in de hoofdstad en het gewest Brussel. Men moet dus weten wat men wil. Als de ene functie wordt geschrapt, dan zal dat ook voor de andere het geval zijn. Is het dat wat we willen voor de Vlamingen en, bij uitbreiding, Nederlandstaligen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest?

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, ik ben inderdaad benieuwd naar het verslag dat we zullen ontvangen. Ik was wel enigszins verwonderd toen u zei dat de adjunct van de gouverneur als reden aanhaalde dat er om budgettaire en personele redenen zo lang geen verslag is geweest. Ik neem aan dat die dertien taalklachten die jaarlijks worden ingediend, de zes of zeven personeelsleden zo bezig houden dat ze geen tijd hebben om daarover een verslag te maken. Dat is toch niet ernstig.

Ik noteer dat de Vlaamse Regering zich niet betrokken voelt bij de communautaire onderhandelingen. U verwijst naar de samenhang met de vicegouverneur in Brussel. Misschien kunnen we het nut van beide functies eens in ogenschouw nemen. Ik heb niet de indruk dat er veel gebeurt met de verslagen die de Vlaamse vicegouverneur voor Brussel jaarlijks opstelt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.